

DURERILE NAȘTERII

(Geburtswehen)

24. 01. 1965, Phoenix, Arizona – SUA

W. M. Branham

Să ne aplecăm capetele!

Scumpe Dumnezeu, noi suntem astăzi foarte mulțumitori, că Tu ai revărsat deja așa de puternic prezența Ta în mijlocul nostru. Același lucru îl așteptăm și în după masa aceasta într-o măsură mai mare, mai puternică. Noi îți mulțumim pentru cântarea minunată cântată de această soră dragă, și pentru că Duhul Tău s-a pogorât și a dat talmăcirea pentru aceasta. DOAMNE, noi Te rugăm, lasă să se întâmple. O, Dumnezeule, eu mă rog ca Tu să binecuvântezi pe fiecare în parte și fie ca inimile noastre să fie umplute cu bucurie când o trăim. Dumnezeule credincios, rugăciunea noastră din după masa aceasta este că dacă sunt unii aici care nu sunt încă pregătiți să Te întâlnească, acesta să fie ceasul în care să se decidă și să intre în Tine prin nașterea din nou. Admite aceasta.

Binecuvântează-i pe toți, DOAMNE, care au fost mult timp pe drum. Noi Te rugăm: învață-ne lucruri noi din Cuvântul Tău. Dă-ne prin Duhul Tău o pricepere mai bună, DOAMNE. Fie ca El să vină și să ne interpreteze Cuvântul. Singurul interpret pe care-L avem, este Duhul Sfânt. Noi ne rugăm ca El să facă astăzi aceasta. În Numele lui Isus ne rugăm pentru aceasta. Amin.

(Cineva din adunare proorocește.)

Ce timp! Eu nu cunosc nici un alt loc mai bun în care aș vrea să fiu, în afară de cer, căci noi simțim deja de acum ungera de acolo. Noi suntem adunați în locuri cerești — suntem transpuși prin Isus Hristos în lumea cerească. Dumnezeu s-o binecuvânteze pe sora Florence. Ea trece printr-un timp greu, plin de suferințe: tatăl ei a fost luat de la ea. De aceea rugăciunea mea este: Dumnezeu să binecuvânteze acest copil.

Fratele Demos duce pe umeri povara acestei adunări și alte lucruri. Și el are nevoie de rugăciunile noastre. Dumnezeu să-l binecuvânteze pe fratele Shakarian.

Frate Carl William, eu sunt într-adevăr bucuros că mă aflu cu tine și cu toți acești frați împreună în această conferință. Eu am avut prioritatea de a-i cunoaște pe unii dintre voi. După câte știu, aceasta este adunarea de încheiere, de aceea eu sper că voi mai avea posibilitatea să dau mână cu acești oameni și să fac cunoștință cu ei, căci eu vreau să-mi petrec împreună cu ei veșnicia într-o țară mai bună.

Vreau să mai spun ceva repede. Eu sper că nu mă veți înțelege greșit. Eu cred că nu a fost o întâmplare, ci o intervenție a lui Dumnezeu, și anume că am primit un cadou de la prietenul meu Danny Henry. Eu am ținut odată o adunare în timpul unei conferințe a oamenilor creștini de afaceri în California. Acolo am vorbit foarte aspru împotriva situațiilor actuale ale timpului, și eu sper că nimeni nu crede că eu am răutate în inimă. Sigur că nu. Voi înțelegeți sigur că nu o spun așa. Dar eu trebuie să spun ce mi-a fost dat.

După aceea a venit la mine bărbatul acesta tânăr, un frate de la bapțiști. Eu cred că el este înrudit cu o oarecare stea de cinema. El a venit, m-a îmbrățișat și a spus: „DOMNUL să te binecuvânteze, frate Branham. Eu aș dori să mă rog câteva cuvinte”, și a început să vorbească în limba franceză. Băiatul nu știa nici un cuvânt în limba franceză! O femeie solidă, eu cred că era din Louisiana, s-a ridicat și a spus: „Asta este limba franceză!” Un bărbat de pe partea cealaltă la fel a spus: „Asta este limba franceză!” Ambii au scris ce s-a spus. Eu am scrisul original aici. Apoi a venit un bărbat tânăr în față ca să vadă ce a fost scris. Din întâmplare el era traducător pentru limba franceză la ONU— chiar pentru limba franceză!

Eu vreau să citesc ce a fost scris. Aceasta este notița originală de la ambele persoane. Acest bărbat a tradus-o. Poate nu spun numele corect: Le Deaux, Victor Le Deaux. El este un adevărat francez. Aici este mesajul: „Pentru că tu ai ales calea aceasta îngustă, calea cea mai grea — tu te-ai decis singur. Aceasta este calea exactă și corectă, căci este calea Mea. Ce alegere minunată ai făcut! — de aceea te așteaptă o parte în cer. Aceasta este ceea ce va aduce biruința puternică și va conduce la dragostea divină.”

Știți voi, când am auzit prima dată oameni vorbind în limbi, am fost sceptic, deși eu nu am criticat nimic, pentru că am trăit-o ca adevărată. Dar când s-a întâmplat aceasta, eu am recunoscut că se referă la însărcinare și am știut că este de la Dumnezeu.

Fratele lui Danny, un avocat renumit care șade aici, mi-a adus un cadou de la Danny. Danny s-a întors acum din Țara Sfântă. El s-a așezat și în mormântul unde a fost pus Isus după moartea Lui. Atunci a început să se gândească la mine, așa a spus el. Duhul DOMNULUI a venit peste el, el s-a dus pe Golgota unde a avut loc răstignirea și a luat o bucată de piatră cu el. Când s-a întors, mi-a făcut din aceasta o pereche de butoni. Eu îi prețuiesc foarte mult. Și acum — desigur că Danny nu știe aceasta — azi dimineață în rugăciune m-am uitat dintr-o dată spre acești butoni: fiecare din ei, dacă vreți să vă convingeți, este stropit cu sânge și prin fiecare trece o linie dreaptă. Cât de exact corespunde mesajul despre calea dreaptă și îngustă pe care i-a dat-o Dumnezeu! Eu m-am gândit că poate Dumnezeu a

făcut-o așa, și îi sunt foarte mulțumitor lui Danny. Te rog spune-i lui, frate, cât de mult prețuiesc aceasta.

Și încă ceva curios: acum câteva zile m-am îmbrăcat cu o cămașă la care îmi trebuiau butoni, și nevasta mea a spus: „Eu am uitat să iau butonii.” Astfel DOMNUL mi-a adus o pereche.

O, este o viață minunată — nu-i așa fraților? — să umbli în simplitatea Evangheliei. Dar chiar în simplitatea sa este cel mai puternic lucru din tot ce cunosc. Eu știu că se pare așa de neînsemnat. Dar chiar pentru că este așa de simplu, am avut posibilitatea prin harul lui Dumnezeu să intru înăuntru.

Astăzi după masă nu vreau să vă iau prea mult timp, căci eu știu că voi merge în seara aceasta în adunările voastre. Eu sunt de părere că voi, vizitatorii, ar trebui să priviți o dată spre podium, atunci veți vedea predicatori care se bucură dacă veți merge în adunările lor în seara aceasta. Ei vă vor ajuta. Sigur ați fost în dimineața aceasta la o școală duminicală. În timpul acestor adunări ale oamenilor de afaceri creștini, așa zic eu, ar fi bine să fie sprijinite bisericile noastre, căci acolo pot merge oamenii noștri de afaceri și este o casă a DOMNULUI. Eu sper că în seara aceasta veți vizita o biserică.

Eu cred că mâine seară are loc încheierea conferinței, și cred că au făcut de cunoscut deja vorbitorul. Dacă este în voia DOMNULUI, voi fi și eu aici pentru a asculta mesajul lui. Dumnezeu să vă binecuvânteze pe toți.

Eu nu susțin că sunt un predicator. Eu nu am destulă școală pentru a mă numi predicator. Dacă spuneți că sunteți predicator, atunci ei așteaptă de la voi să posedati două titluri academice. Dar vedeți, eu nu am nimic în afară de o praștie. Cu aceasta încerc să caut oile bolnave, când pot, și să le aduc înapoi la turma Tatălui.

Iertați-mă dacă fac greșeli. Eu nu sunt un teolog. Eu nu îi critic pe teologi; teologia este în ordine. Este nevoie de ea. Dar câteodată critic starea în care am ajuns. Asta nu este pentru un om anumit. Este pur și simplu mesajul. Eu mi-aș dori ca să nu fiu eu acela care trebuia să-l dea. Mi se rupe inima, căci știu ce simți.

Este ca și cu copiii voștri. Nu vă cade greu să certați un copil? Eu sunt tată și știu ce înseamnă. De aceea eu sper că mă iertați.

Și eu vreau să faceți în următorul fel; voi care ședeți aici în după masa aceasta, vreau să vă rog ceva. Eu am câteva notițe scurte aici. După cum am spus deja, eu trebuie să-mi scriu textele biblice. Mai demult puteam să citez Biblia aproape pe de rost, dar astăzi nu mai merge. Eu am trecut prin prea multe lupte grele și am îmbătrânit pentru aceasta. Dar eu mă încred că voi mă veți asculta în după masa aceasta pentru un scurt timp, vă deschideți într-adevăr inimile și încercați să

înțelegeți ce vreau și spun. Eu cred că va fi mai bine -mai ales pentru predicatorii acestui oraș și din alte locuri. Eu sper că voi veți asculta într-adevăr cu atenție.

Și acum faceți așa ca mine, și anume când mănânc prăjitura mea preferată: prăjitura cu cireșe, sau carnea mea preferată: pui. Dacă mănânc o bucată bună de prăjitură cu cireșe și dau de un sâmbure, eu nu încetez să mănânc prăjitura; eu pun deoparte sâmburele și mănânc mai departe prăjitura. Dacă dau de un os la carnea de pui, eu nu arunc puiul, ci numai osul. Deci, dacă voi spune ceva cu care nu sunteți de acord, atunci aruncați numai partea aceea. Dar priviți-l bine: fiți siguri că este un os! Vreau să mai spun ceva: dacă este un sâmbure, atunci gândiți-vă că el aduce viață nouă. Priviți-l deci bine. DOMNUL să vă binecuvânteze!

Fratele Carl Williams a spus într-o seară să ne rugăm pentru bolnavi. Asta ar fi foarte frumos. Eu știu că va fi bine. Dar noi nu suntem pregătiți aici să facem un rând de rugăciune. Eu nu știu dacă fratele Oral sau un alt frate a avut un rând de rugăciune în adunări. Eu nu știu. Eu am încercat de două sau trei ori, dar de obicei trebuie să fie împărțite bilete pentru astfel de adunări mari. Aceasta nu este o arenă, ci o casă a lui Dumnezeu. Pentru aceasta este închinată. Dacă sunt bilete de rugăciune, atunci oamenii nu se împing și nu se înghesuie, ci se aranjează ordonat.

Billy m-a întrebat: „Să mă duc să împart bilete? Oamenii mă roagă pentru bilete de rugăciune.”

Eu am răspuns: „Nu, Billy. Noi vrem s-o lăsăm Duhului Sfânt, să facă El ce vrea.” Poate zidește El credința în așa fel încât veți fi vindecați unde vă aflați. Vedeți, vindecarea divină nu este cel mai important lucru în Evanghelie, și nu se poate face dintr-un lucru secundar unul principal. Fiecare știe aceasta. Dar aceasta este ca o „momeală”, pentru a-i aduce pe oameni să creadă în prezența supranaturală a lui Dumnezeu; și când sunt conștienți de prezența Sa, ei sunt vindecați, pentru că au primit prin credință.

Acum vreau să citesc din Cuvântul lui Dumnezeu. Eu vreau să iau un text biblic din Noul Testament și în după masa aceasta să vorbesc scurt despre o temă din acesta. Eu nu vreau să vă rețin prea mult din cauza slujbelor din seara aceasta, dar gândiți-vă—eu sper că m-am exprimat destul de clar: dăruiți atenția voastră întreagă pentru acest scurt timp.

Înainte de a face aceasta, vrem să ne aplecăm încă o dată capetele noastre. Voi știți că nu am putea cânta prea mult. Noi am putea jubila prea mult, până am răguși. Noi am putea cânta și jubila la un timp nepotrivit, dar există ceva cu care nu vom greși niciodată: dacă ne rugăm. *„Voia Mea este ca bărbații din fiecare adunare, să se roage ridicând mâini sfinte, fără ură și îndoială.”*

Tată, cea mai mare prioritate pe care o are vreodată un muritor, este să închidă ochii, să-și deschidă inima și să vorbească cu Tine. Noi știm că Tu ne ascuți, dacă am putea numai să credem că Tu ne ascuți, căci Isus a spus: „*De aceea vă spun că, orice lucru veți cere, când vă rugați, să credeți că l-ați și primit, și-l veți avea.*” Aceasta este valabilă cu condiția să nu ne îndoim. De aceea, ajută-ne Tată să credem în după masa aceasta, că cererile noastre sunt ascultate, și nicăieri să nu fie nici măcar umbra unei îndoieli, ci lucrurile pentru care Te rugăm, să se întâmple.

Adu în Împărăția Ta fiecare suflet pierdut și rătăcit care se află astăzi sub răsunetul glasului nostru și al acestei benzi, acolo afară în țările păgâne și unde ajung în toată lumea, pentru ca Numele Tău mare, o Dumnezeule, să fie slăvit.

Tată ceresc, eu mă rog ca în seara aceasta să nu rămână în mijlocul nostru nici un om decăzut. Fie ca DOMNUL Dumnezeu să salveze la sfârșitul slujbei fiecare suflet pierdut, să vindece fiecare trup bolnav și să umple inimile copiilor Săi cu bucurie. De aceea avem credință, DOAMNE Dumnezeule, Tatăl nostru, în Numele lui Isus noi Te rugăm: pentru că El a făgăduit că ne va ascultă spre slava Sa. Amin.

Eu vreau să citesc un text din Ioan, capitolul 17, de la versetul 20. Eu cred că este corect. „*Și Mă rog nu numai pentru ei, ci și pentru cei ce vor crede în Mine prin Cuvântul lor.*” Eu cred că am citit textul greșit. Scuzați-mă un moment. Eu nu caut de fapt rugăciunea lui Isus; eu mi-am notat ceva greșit. Eu caut textul unde Isus vorbește despre o femeie care devine mamă; care aduce un copil pe lume. Este scris în Luca sau Ioan? Jack, unde este scris? Ioan 16. Eu am crezut că este corect dar s-a auzit altfel. Ioan 16. (Cineva de pe platformă a spus: „Versetul 21.”) Versetul 21. Desigur, asta trebuie să fie.

Nu, frate Jack, nu este încă corect. Eu am deschis Ioan 16,21, dar mai este încă greșit. În Biblia aceasta ceva nu este în ordine. Desigur. Este tipărită greșit. Așa este. Aceasta este o Biblie nouă; eu am primit-o acum. La tipărire s-a făcut ceva greșit. (Un preot catolic vine pe platformă, îi dă fratelui Branham Biblia lui și spune: „Aceasta este o intervenție a lui Dumnezeu. Dumnezeu îți va arăta din ce cauză trebuie să prezinți aceasta. Este minunat.”) {Fratele Branham amintește această întâmplare și apoi cum trebuia să se împlinescă Scriptura, în mesajul „Astăzi s-a împlinit această Scriptură” din 19 februarie 1965.}

Bine. Mulțumesc, mulțumesc mult: șaisprezece, douăzeci și douăzeci și unu. Mulțumesc, este corect. „*Adevărat, adevărat vă spun că voi veți plânge și vă veți tângui, iar lumea se va bucura; vă veți întrista, dar întristarea voastră se va preface în bucurie. Femeia, când este în durerile nașterii, se întristează, pentru că i-a sosit ceasul; dar după ce a născut pruncul, nu-și mai aduce aminte de suferință, de bucurie că s-a născut un om pe lume.*” Mulțumesc mult fratele meu.

Asta prețuiesc foarte mult. A fost sigur o greșeală de tipar în Biblie: o pagină este pusă greșit. Eu am găsit textul în Biblia mea veche de Scofield, dar am luat-o pe aceasta, pentru că nevasta mea mi-a dăruit-o de crăciun, și acum câteva minute m-am grăbit cu ea înapoi.

Astăzi după masă vreau să vorbesc despre o temă care am anunțat-o deja: Durerile nașterii. Asta nu sună prea frumos, dar este scris în Biblie. Eu cred că Isus a vorbit despre aceasta când a spus: „...*vă veți întrista, dar întristarea voastră se va preface în bucurie.*” El le-a vorbit aici ucenicilor Săi și El știa că a început nașterea credinței creștine. Vechiul trebuie să moară, ca să poată fi născut noul. Tot ce dă naștere trebuie să sufere dureri și chinuri. Desigur că și ei au trebuit să sufere dureri și chinuri pentru a ajunge de la lege la har.

Nașterea naturală este un simbol pentru nașterea duhovnicească. Toate lucrurile din domeniul firesc sunt simboluri pentru cel duhovnicesc. Dacă privim cum crește un pom în pământ, atunci înțelegem că el se luptă pentru viața lui. Aceasta ne arată că undeva este un pom care nu trebuie să moară, căci acest pom firesc însetează după ceva. Noi știm că și oamenii vor să trăiască, indiferent cât sunt de bătrâni sau de bolnavi, în ce stare se află. Aceasta dovedește că undeva există o viață unde vom trăi veșnic. Observați ce desăvârșit este.

Eu cred că în 1 Ioan 5,7, dacă nu mă înșel, este scris: „*Căci trei sunt care mărturisesc în cer: Tatăl, Cuvântul și Duhul Sfânt, și acești trei una sunt.*”! Vedeți, cei trei una sunt. Voi nu puteți să-L aveți pe Tatăl fără să-L aveți pe Fiul; voi nu puteți să-L aveți pe Fiul fără să-L aveți pe Duhul Sfânt. Dar voi puteți avea apă fără sânge și sângele fără Duh.

Eu cred că aceasta s-a dovedit ca adevărat în epoca noastră. Apă, sânge, duh — neprihănire, sfințire, botezul cu Duhul Sfânt. Aceasta simbolizează, respectiv este o pereche a unei nașteri firești. Vedeți, dacă o femeie sau o altă creatură devine mamă, la naștere firească vine mai întâi apa, apoi sânge, și apoi vine viața—apă, sânge, duh. Aceasta caracterizează nașterea normală, firească. Exact așa este și în domeniul duhovnicesc. Mai întâi vine apa, neprihănirea prin credință, venind la credința în Dumnezeu, primindu-L ca Răscumpărătorul vostru personal și vă lăsați botezați. A doua este sfințirea prin Duhul, prin care Dumnezeu vă curățește duhul de toate lucrurile și poftele lumești. Atunci Duhul Sfânt ia locuință în voi, înfăptuiește nașterea din nou și umple vasul sfânt. Eu vreau să vă dau un exemplu. Eu v-am sfătuit ca ceea ce nu puteți crede, să puneți de-o parte și să luați prăjitura.

Închipuți-vă un pahar în curtea găinilor. Voi nu-l ridicăți să îl puneți pe masă și să-l umpleți cu apă sau lapte. Nu. Ridicarea se poate compara cu neprihănirea. Curățirea este comparabilă cu sfințirea, căci Cuvântul pentru sfințire este o legătură de cuvinte și înseamnă „curățit și pus de-o parte pentru slujbă” — nu în slujbă, ci pentru slujbă. Numai atunci când îl umpli, este pus în slujbă.

Scuzați-mă, eu nu vreau să vă jignesc, dar aici ați rămas pe loc, voi călători ai sfințirii și nazarineni, fără a merge mai departe până la Rusalii. Voi ați fost curățiți prin sfințire, dar când ați fost pregătiți să fiți puși în slujbă, să primiți vorbirea în limbi și alte daruri, atunci ați respins și v-ați întors din nou în curtea găinilor. Așa se întâmplă întotdeauna. Eu nu vreau să vă critic, dar vreau să v-o spun. Aceasta arde în inima mea de când sunt aici, și dacă Demos și Carl și voi toți îmi vreți numai binele, atunci voi încerca să-mi eliberez sufletul de aceasta. Restul depinde apoi de voi.

Firescul simbolizează duhovnicescul. La nașterea unui copil, când vine apa, nu trebuie mult ajutor de obicei. La fel este când vine sângele. Dar pentru a aduce într-adevăr copilul la viață, trebuie dată o palmă, astfel încât el să țipe. Pentru că eu, față de frații mei nu am școală, trebuie să iau natura pentru comparații. Așa este. Aceasta s-a întâmplat. Le trebuie dată o palmă pentru a-i aduce la viață.

Este nevoie de un fel de șoc. Poate nu trebuie să fie dată chiar o palmă, dar este nevoie de un șoc mic. Câteodată este destul evenimentul nașterii. Luați-l și scuturați-l; dacă nu începe să respire, atunci dați-i o palmă mică, și deja el începe într-o limbă pe care probabil nici el însuși nu o cunoaște. În orice caz el dă un semn. Eu cred că dacă un copil nu zbură la naștere, ci este tăcut și fără respirație, atunci este un bebeluș mort.

Acolo este astăzi problema la bisericile, adunările formale: există prea multe nașteri moarte. Așa este. Ei au nevoie de o „palmă” prin Evanghelie, pentru a se trezi, astfel încât Dumnezeu să le poată da suflarea vieții! Noi înțelegem că așa este. Este o învățătură aspră, dar totuși este adevărul.

Observați, dacă urmează să răsără o sămânță, atunci sămânța veche trebuie să moară, înainte de a răsări cea nouă. Moartea este întotdeauna ceva tare. Este dureros, chinuitor. Exact așa este cu nașterea, pentru că este adusă viața pe lume. Este în legătură cu dureri.

Isus a spus că Cuvântul Său este o sămânță care a fost semănată de un semănător. Asta ne este cunoscut tuturor, și eu vreau să învăț aceasta ca o lecție duminicală, pentru că astăzi este duminică. Acest Cuvânt este deci o sămânță. Gândiți-vă numai că o sămânță aduce viață nouă, dacă moare. Acesta este și motivul pentru care le-a fost așa de greu și fariseilor, să-L înțeleagă pe DOMNUL nostru Isus Hristos: pentru că erau sub lege. Legea a fost Cuvântul lui Dumnezeu în forma unei semințe. Dar când Cuvântul a devenit trup, nu a mai fost lege, ci har. Har și lege nu pot exista în același timp, pentru că harul este așa de sus deasupra legii, încât legea nici nu mai apare în tablou. De aceea a fost așa de greu pentru farisei să moară pentru legea lor, ca să poată veni harul. Trebuia să cedeze. În același timp nu pot exista ambele legi.

Nu se poate ca o lege să spună că ai voie să treci la acest semnal, și cealaltă să spună că nu ai voie să mergi mai departe. Numai o lege poate fi valabilă. Poate mai demult se putea merge mai departe: atenție — trecerea admisă. Dar acum este scris la roșu: STOP! Vedeți voi? Deci nu pot fi valabile două legi în același timp.

Eu vreau să vă explic acum ce este durerea, chinul și tortura. Vedeți, cum mureau fariseii pentru lege — sub dureri, chinuri și torturi. Dar trebuie să fie așa.

Noi știm că ploaia care aduce roadele pe pământ, cum spune poetul, în „câmpiile furtunoase, născut sub un cer zdrențuit și despicat.” Dar totuși dacă n-ar exista tunetele și cerul zdrențuit și despicat, atunci n-ar putea lua naștere stropul mic condensat care se ridică din mare și este distilat din sare. Fulger, tunet, furtuni și lucruri zdrențuite, aspre, îngrozitoare sunt necesare pentru a lua naștere stropii de apă. La o naștere sunt necesare durerile; o moarte, în timp ce mor norii, se formează ploaia, pentru că ploaia este o parte din nori. Una trebuie să moară, pentru ca cealaltă să trăiască. Dacă unii din frații mei ar avea posibilitate, v-ar putea explica toate aceste legi. Eu nu pot.

Acum vrem să ne ocupăm de altceva, pentru a aduce scurt o dovadă. Fiecare are părerea lui proprie, dar pentru mine cea mai frumoasă floare pe care am văzut-o vreodată, este crinul nostru alb de apă. El crește în est. Câți au văzut vreodată un nufăr alb de apă? O, pentru mine nu există nimic care să-l poată egala. Ați observat ce este cu nufărul alb? Eu mă gândesc la ceea ce a spus Isus: „*Uitați-vă cu băgare de seamă cum cresc crinii de pe câmp: și nici nu torc, nici nu țes; totuși vă spun că nici chiar Solomon, în toată slava lui, nu s-a îmbrăcat ca unul din ei.*” Hainele și bogățiile lui Solomon au fost artificiale, dar frumusețea crinului este produsă prin viață, nu prin pictură artistică sau vopsire.

Exact așa este cu femeile noastre. Eu nu cred că aveți nevoie pe fața voastră de vopsea verde, gene false și toate lucrurile acestea pe care le tot încurc, ca să deveniți frumoase. „Frumos este cine procedează frumos.” Dacă mai adăugați un pic din Fapte 2,4 și o amestecați cu un pic din Ioan 3,16, va întrece tot ce a încercat să facă vreodată Max Factor. Soțul vostru vă va iubi mai mult, la fel și toți ceilalți oameni, și eu sunt sigur că și Dumnezeu la fel.

El a spus să ne uităm cu băgare de seamă la nufăr cum se ostenește pentru a crește și a se ridica! Vedeți, prin ce trece acest nufăr alb de apă: mocirlă, mlaștini și noroi, apă murdară și mocirloasă. Aceasta sămânță mică de viață își croiește drumul său prin toate acestea, ridicându-se de pe fundul lacului, unde se află broaștele și toate celelalte, până trece de toate acestea ajunge sus. Dar când îl ajung razele soarelui, atunci ia naștere nufărul de apă. Această sămânță mică ia naștere. Aceasta nu se poate întâmpla până nu trece prin acest proces. El trebuie să treacă prin aceasta, și se întâmplă pentru că soarele însuși îl atrage. Și după ce a trecut prin apa murdară, mocirlă și toate celelalte și a ajuns la suprafață, el este

așa de fericit, încât oferă viață liber și este o viață minunată dacă a ajuns în prezența celui care o atrage.

Eu sunt de părere că acesta este un tablou frumos al vieții creștine. Ceva vă trage din lume, și într-o zi veți fi născuți prin Duhul Sfânt direct în prezența Lui. Ce minunat! Dacă încercați să-l ajutați, atunci îl ucideți.

Așa este și când este născut un pui. Dacă ați observat vreodată unul din aceștia mici sau o altă pasăre, știți că ei ciugulesc cu vârful ciocului lor oul ca să poată ieși. El crește în ou. Partea interioară a oului putrezește. Atunci puiul trebuie să zgârie cu ciocul lui până sparge coaja. În patria mea Kentucky noi spunem la aceasta: „El își ciugulește drumul afară” Nu s-a găsit un drum mai bun. De ce? Pentru că este drumul stabilit de Dumnezeu. Dacă încercați să-l ajutați, îl veți ucide. Dacă am deschide coaja, l-am ucide. Vedeți, el trebuie să se ostenească, să se străduiască și să se muncească să iasă afară.

Asta trebuie să facă și un creștin. Nu este destul dacă cineva vă dă mâna și vă primește. Voi trebuie să rămâneți până veți muri, putezi și veți fi născuți din nou în Împărăția lui Dumnezeu. Acesta este drumul stabilit de Dumnezeu. Voi nu ajungeți înăuntru nici printr-o carte a membrilor și nici prin strângerea mâinii, o aderare sau dacă vă osteniți să o obțineți. Voi trebuie numai să vă îndepărtați de coaja veche. Observați, nu s-a găsit un drum mai bun.

Pentru un bebeluș nu s-a găsit o posibilitate mai bună ca să primească ce vrea, în afară de calea stabilită de Dumnezeu. Unui copil nou născut i s-ar putea pune un clopoțel la pătuț și să se spună: „Fiul meu, eu sunt un specialist. Eu am citit cărți despre creșterea unui copil, și eu îți spun: Tu ești un copil modern. Tu ai venit pe lume într-o casă modernă cu părinți moderni. Dacă-ți este foame și ai nevoie de mama ta sau de mine, atunci sună numai din clopoțel.” Așa nu va merge niciodată. Singura modalitate de a primi ce vrea, este să zbiere. Așa a stabilit Dumnezeu.

Așa primim și noi ce avem nevoie: dacă plângem! Strigați! Să nu vă fie rușine! Spuneți: „Mie mi-e foame după Dumnezeu!” Să nu vă intereseze că diaconii, păstorii sau altcineva sunt în apropiere. Strigați totuși! Ce are a face că Jonesen șed acolo? Strigați—până sunteți ajutați! Aceasta este singura posibilitate care există. El ne-a învățat aceasta când a fost aici pe pământ, prin exemplul unui judecător nedrept.

Să luăm un strop mic de rouă. Eu nu-i cunosc formula. Poate este un om de știință aici care o cunoaște. Eu o spun simplu așa cum cred. Poate s-au legat unele părți din aer și au căzut apoi pe pământ. Când se întâmplă aceasta, atunci ia naștere peste noapte un strop de rouă. Dar spre dimineață el atârnă tremurând de un fir de iarbă sau de frânghia voastră de rufe. Dar așteptați până răsare soarele!

Știți voi cât este el de fericit? El strălucește și dansează. De ce? Pentru că el știe că lumina soarelui îl trage acolo înapoi unde a fost la început.

Exact așa este cu fiecare bărbat și fiecare femeie care sunt născuți din Duhul lui Dumnezeu. Se întâmplă ceva când se revarsă lumina peste noi, astfel încât noi devenim fericiți, căci noi știm că ne întoarcem acolo de unde am venit:—din sânul lui Dumnezeu. Desigur că stropul de rouă poate să strălucească de fericire când îl atinge soarele, căci el știe că se întoarce acolo de unde a venit. Acestea sunt numai lucruri mărunte dar am putea continua cu acestea. Noi vrem să mai luăm și altceva.

După cum știm, sămânța veche trebuie să putrezească înainte de a răsări cea nouă din cea veche. Absolut. Ea nu trebuie numai să moară, ci să putrezească după ce a murit. Noi știm că este așa. Cu nașterea din nou este la fel. Dacă suntem născuți din nou, nu mergem înapoi, ci înainte. De aceea eu cred că astăzi foarte puțini au trăit o naștere din nou adevărată: pentru că sămânța nu poate putrezi. Poate le vorbește Cuvântul, sau persoana le este simpatică, dar ei nu vor să se despartă de sistemul vechi și să putrezească. Ei nu vor să iasă afară. Ei vor să rămână în sistemul vechi și totuși susțin că au trăit nașterea din nou sau au recunoscut mesajul pentru timpul acesta.

Aceleași lucruri le cunoaștem din timpul lui Luther, Wesley, mișcarea penticostală și toate celelalte timpuri. Ei tot mai încearcă să țină de sistemul cel vechi și ridică această pretenție, dar epoca sistemului vechi trebuie să moară și să putrezească, ca să poată veni cea nouă. Dar totuși ei vor să țină de aceasta. Observați: deși ei știu că sistemul acela vechi este mort, totuși ei nu vor să se despartă de acesta și să putrezească. A fi putrezit înseamnă că este pentru totdeauna încheiat. Dacă ei susțin că sunt născuți din nou, atunci acesta este numai un semn că a avut loc o zămislire — numai după putrezire are loc nașterea din nou! Voi trebuie să putreziți ca în timpul lui Wesley și cum a fost cazul în toate celelalte. Numai după aceea poate avea loc nașterea din nou. Când s-a ridicat Luther cu Cuvântul acesta: „*Cel neprihănit să trăiască prin credință.*”, nu a putut să mai țină de sistemul vechi. El trebuia să iasă afară.

Și apoi, după ce calviniștii au adus biserica anglicană cu învățătura lor într-o astfel de stare, Dumnezeu a lăsat să ia naștere o învățătură arminiană prin John Wesley. Sistemul vechi trebuia să moară ca să poată ieși ceva nou. Când s-a încheiat epoca Wesley, crescuseră deja multe frunze din tulpină și spicul apăruse. Când a luat naștere mișcarea penticostală cu restituirea darurilor, ei au trebuit să iasă afară de la bapțiști, presbiterieni, călătorii sfinți, nazarineni, de la așa-zisa biserică a lui Hristos și din toate celelalte. Ei trebuiau să iasă, să putrezească, pentru a putea primi nașterea din nou.

Ei vă denumesc tot nebuni, dar așa s-a întâmplat și cu Pavel când a putrezit și a ieșit din ceea ce a fost odată corect pentru el. El a spus: „*După credința pe care ei o denumesc sectă, eu îi slujesc Dumnezeului părinților noștri.*” Vedeți, el a primit viață nouă, Noul Testament, care a fost născut din Vechiul și trebuia să putrezească pentru cel Vechi, căci era numai preumbrirea.

Exact acolo ne aflăm acum. Fiți îngăduitori cu mine, dar aceasta este părerea mea. Bisericiile-adunările au devenit sisteme, astfel încât voi nu mai puteți merge acolo, doar dacă aparțineți de acolo. Voi trebuie să aveți un carnet de membru sau un alt act. Pentru că eu cred aceasta, singura ușă care îmi este deschisă, este cea a oamenilor de afaceri creștini. Atâta timp cât nu sunt organizație, pot să vin la ei și să le aduc oamenilor mesajul care îmi este pe inimă. Dar toți au devenit sisteme. Eu vă iubesc, pentecostalilor. Dar totuși Rusaliile nu sunt o organizație. Voi vă numiți doar așa. Rusaliile sunt o trăire și nu o denominație.

Dar pentru mulți este foarte greu, deși ei văd și aud și recunosc pe baza Cuvântului că Dumnezeu confirmă acest mesaj. Dar totuși este așa de greu pentru ei să iasă afară de acolo de unde sunt și să putrezească. „Ce să fac atunci? De unde primesc eu atunci hrana mea?” Dumnezeu este hrana ta! De Dumnezeu să îți tare! „Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și neprihănirea Lui ...” Eu vreau să mă opresc aici; voi știți despre ce vorbesc.

Proorocii lui Dumnezeu ne-au proorocit că vom primi un pământ nou — un cer nou și un pământ nou. Dacă vreți textul biblic corespunzător: este scris în Apoc. 21. Eu vi-l pot citi; îl am în fața mea. Ioan a spus: „*Apoi am văzut un cer nou și un pământ nou; pentru că cerul dintâi și pământul dintâi pieriseră, și marea nu mai era.*”

Ele erau trecute. Dacă vom primi un pământ nou, vechiul pământ nu poate exista în același timp cu cel nou; respectiv, cel nou și cel vechi nu pot exista împreună. Nu pot exista două ordini pământești în același timp. Deci pământul vechi trebuie să dispară, pentru ca cel nou să poată lua naștere. Dacă pământul vechi trebuie să fie distrus, atunci suferă dureri de naștere pentru cel nou.

Un doctor care consultă o pacientă cu dureri, face ceva anumit. Eu spun aceasta în prezența a doi sau trei doctori buni, creștini, care după câte știu se află printre noi. Eu vreau să întreb dacă este așa. Primul lucru pe care îl face după ce a consultat pacienta, este să constate cât de des vin durerile. El observă cât de des vin durerile și cât sunt de tari. Ultima a fost mai tare decât cea dinainte, și următoarea este și mai tare. Ele vin tot mai des. Pe baza durerilor el poate spune procesul nașterii.

Dacă lumea aceasta trebuie să cedeze la nașterea unui pământ nou, atunci noi vrem să observăm unele dureri de naștere pe care le avem pe pământ. Prin aceasta vom recunoaște ce zi este și cât a înaintat cu nașterea. Primul război mondial a

adus dureri mari — dureri de naștere. A fost una din primele dureri la nașterea care a început, căci atunci s-au pus în funcțiune pentru prima dată bombele, la fel și mitraliere și gazul toxic. Voi vă amintiți de aceasta; mulți dintre voi poate nu. Eu am fost atunci un băiat mic de opt ani, dar eu îmi amintesc cum se vorbea despre iperită și clor gazos. Când s-a folosit pentru prima dată, ei au spus că va arde tot pământul, va ucide pe toți și va fi sfârșitul, astfel încât numai vântul va bate deasupra pământului. Fiecare avea o frică de moarte de aceste arme puternice, de gazul toxic. Pământul a rezistat—au fost primele lui dureri de naștere.

Noi știm că a mai existat al doilea război mondial. De data aceasta durerile de naștere ale pământului au fost mai tari și mai intensive. Din cauza bombei atomice ar fi fost aproape distrus, căci putea radia un oraș întreg. În legătură cu distrugerea pământului, durerile au fost de data aceasta mult mai tari ca în primul război mondial. El știe că se apropie timpul nașterii. De aceea este el așa de nervos, căci acum există bomba cu hidrogen și obiecte zburătoare care pot distruge întregul pământ. O națiune o înfricoșează pe cealaltă, indiferent cât este de mică. Ei au o rachetă care este condusă de sateliți și o pot arunca în orice loc de pe pământ.

Așa cum am auzit nu demult la știri, Rusia susține că poate distruge națiunea aceasta și în același timp poate împiedica ca razele radioactive să distrugă propria lor națiune. Noi nu știm ce să facem. Fiecare susține așa ceva, și așa este; știința a pătruns în laboratorul mare al lui Dumnezeu, până când omenirea se va distruge singură.

Dumnezeu permite ca ei să se distrugă singuri cu înțelepciunea lor. Dumnezeu nu distruge nimic. Omul se distruge singur prin înțelepciunea lui, cum a făcut-o deja la început, acceptând înțelepciunea lui satana în loc de Cuvântul lui Dumnezeu. Lumea știe că trebuie să treacă. Ea nu va rezista. Eu cred că Rusia ar distruge astăzi națiunea aceasta, dacă ar ști sigur că ei ar scăpa de distrugere. Și celelalte state mici ar putea face aceasta, dar lor le este frică pentru că știu că lumea aceasta nu poate rămâne în cursul ei în aceste condiții. Lumea știe deci că durerile nașterii sunt așa de tari, încât trebuie să dispară. Nașterea noului este aproape.

Eu sunt mulțumitor pentru aceasta. Eu m-am săturat de lumea aceasta. Fiecare știe că ea este un loc al morții, al suferinței și oricărui fel de neînțelegeri. Eu sunt bucuros că trebuie să dispară; eu sunt bucuros că timpul este aproape. Ioan a spus-o deja cu mult timp înainte: „Amin, vino, Doamne Isuse!”

Desigur că ea trebuie să fie distrusă, așa cum am spus deja, pentru a naște ceva nou. Vedeți ce stricăta este deja! Fiți atenți, frații mei! Ea este total stricăta. Politica și sistemele ei sunt așa de stricate, cum nu se poate mai rău. Nici un os nu

este sănătos în sistemul lumesc, atât în politică cât și în politica religioasă și altele. Unul spune: „Eu sunt democrat”, celălalt „Eu sunt republican” – „Eu sunt metodist”, „Eu sunt baptist”. Toată aceasta este stricată. Ea trebuie să cedeze. Ea nu poate să reziste! Voi ați putea să puneți în fiecare stat din Statele Unite un George Washington sau un Abraham Lincoln, și totuși ea nu ar mai putea da înapoi. Nu mai există salvare pentru ea! Numai una îi mai poate ajuta: venirea Creatorului.

Ea știe că trebuie să treacă. Ea suferă dureri și chinuri. Nu se știe ce este de făcut. Unul privește încolo și celălalt dincolo; unuia îi este frică de celălalt; unul încearcă să facă ceva sau să-l distrugă pe celălalt; celălalt încearcă să-l contrazică și să-i distrugă. Acum este în mâna păcătoșilor, care ar putea distruge întreaga lume în numai cinci minute.

Ea știe că nu va rezista. Oamenii știu că nu vor rezista, și lumea știe că se va întâmpla, căci Dumnezeu a spus. Întregul cer și pământ vor fi în flăcări. Va avea loc o înnoire, ca să poată lua naștere o lume nouă. Dumnezeu a spus-o dinainte.

Ea este stricată în toate sistemele ei, și aceasta trebuie să fie așa, ca să poată fi distrusă de tot. De aceea eu spun că ea este așa de nervoasă, „roșie la față”. De aceea peste tot sunt cutremure pe toate coastele și în Alaska sunt inundații. De aceea pământul este zguduit de cutremure și oamenii îmi scriu: „Să ne mutăm de acolo? Să ne mutăm?” Ei nu știu ce să facă. Nu există nici o zonă sigură în afară de una: Hristos, Fiul Dumnezeului celui viu. Numai Unul este zonă sigură, și acesta este El. Tot ce este în afară, va muri. Aceasta este așa de sigur, cum a spus-o Dumnezeu!

Noi vrem să privim în „Cartea doctorului” și să vedem dacă se află în starea aceasta și dacă se vor întâmpla toate acestea înainte de a fi născut pământul nou. Să deschidem la Mat. 24 în „Cartea doctorului”, care este Biblia, și să vedem ce a fost proorocit – ce simptome va avea. În perioada când trebuie să vină copilul, el pregătește totul pentru că arată că pruncul va fi în curând născut. A venit apa, la fel și sângele, și acum este timpul să vină copilul care trebuie să fie născut. De aceea el pregătește totul.

Isus ne-a lăsat să știm exact ce se va întâmpla în timpul acesta. El ne-a spus în Mat. 24 că Biserica adevărată și celelalte biserici, cea duhovnicească și cea firească, vor fi așa de asemănătoare prin imitații, încât chiar și cei aleși ar fi înșelați dacă ar fi posibil. Așa cum s-a întâmplat în zilele lui Noe, când s-a mâncat și s-a băut, s-au însurat și s-au măritat, și întreaga imoralitate a lumii pe care o vedem astăzi – toate acestea le-a proorocit Biblia pentru timpul acesta, „Cartea doctorului”. De aceea noi știm, când vedem că se întâmplă acestea, că nașterea se apropie. Trebuie să fie așa. Desigur!

Până acum am observat națiunile, respectiv lumea. Acum vrem să ne îndreptăm spre Israel, Biserica, și să ne ocupăm de aceasta circa zece minute.

Israel a avut dureri de naștere la fiecare prooroc care a venit pe pământ. Mesajul lui a provocat dureri de naștere. Ce a făcut el? Proorocul a avut Cuvântul, dar ea a semănat atâtea neînțelegere și a introdus atâtea sisteme, încât proorocul i-a răsturnat de pe fundamentul lor! Toți îi urau pe prooroci. De aceea de fiecare dată când trimitea Dumnezeu un prooroc pentru Biserică, ea avea dureri de naștere. Cuvântul Domnului merge la prooroc și numai la el! Aceasta înseamnă că Cuvântul care a fost exprimat pentru un anumit timp, este vestit prin prooroc pentru epoca respectivă. Așa a fost întotdeauna. Bisericile și-au ridicat atâtea sisteme în jurul Cuvântului, încât el i-a aruncat de pe scaunul lor când a venit! Ea a avut dureri de naștere.

Ce a fost mesajul lui? – „Înapoi la Cuvânt! Înapoi la viață!” Sistemele nu au viață. Numai Cuvântul lui Dumnezeu are viață! Sistemele sunt ridicate jur împrejur, dar ele nu au viață. Este Cuvântul care dă viață!

Mesajul lui va aduce rămășița înapoi la Cuvânt. Un grup mic va fi scos afară și va crede. Poate vor fi ca în timpul lui Noe numai opt oameni. Totuși Dumnezeu a îngropat restul și pe ceilalți i-a nimicit. Ei trebuiau zguduiți.

Așa s-a întâmplat în toate timpurile până când Biserica a născut un copil de parte bărbătească, și acest Fiu a fost însuși Cuvântul care a devenit trup. „*La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu... Și Cuvântul s-a făcut trup, și a locuit printre noi.*” El a biruit fiecare drac, fiecare putere de pe pământ care s-a împotrivit Lui, numai cu Cuvântul Tatălui. La fiecare ispitire în care a vrut să-l conducă satana, El l-a respins pe satana – nu prin propria Lui putere pe care o poseda, ci cu Cuvântul lui Dumnezeu. „Este scris...!” „Este scris...!” „Este scris...!” Căci El a fost Cuvântul!

Când s-a năpustit satana asupra Evei, ea a cedat pentru că nu era Cuvântul. Când el s-a năpustit asupra lui Moise, s-a întâmplat același lucru. Dar când a dat de acest Fiu al lui Dumnezeu, el a lovit 10 000 volți. Asta i-a smuls toate penele. El i s-a împotrivit și a spus: „Este scris: *„Omul nu trăiește numai cu pâine, ci cu orice cuvânt care iese din gura lui Dumnezeu”* Acesta a fost El, copilul de parte bărbătească care a devenit trup. Însuși Cuvântul veșnic al lui Dumnezeu s-a făcut de cunoscut într-un trup omenesc, pentru a întrupa Cuvântul!

De aceea El știa ce era în inimile oamenilor. De aceea El putea să-i spună lui Natanael unde a fost și cine este el. La fel El i-a putut spune lui Petru cine era, și femeii de la fântână de-asemenea. De ce? Pentru că El era Cuvântul! Așa este.

Biblia spune în Evrei, cap. 4: „*Căci Cuvântul lui Dumnezeu este viu și lucrător, mai tăietor decât orice sabie cu două tăișuri; pătrunde până acolo că desparte sufletul de duhul, încheieturile și măduva, judecă simțirile și gândurile inimii.*”

Fariseii și preoții aceia orbiți nu puteau recunoaște că acesta este Cuvântul descoperit, căci erau într-o preoțime și învăluți într-un sistem. Dar sistemul vechi trebuia să cedeze. Era Cuvântul, dar făgăduințele se împliniseră deja, și când este împlinit trebuie să putrezească. A fost numai învelișul; grăuntele creștea mai departe.

Moise nu ar fi putut să aducă mesajul lui Noe. Tot așa de puțin ar fi putut aduce Isus mesajul lui Noe, căci a fost o altă epocă. Sămânța veche a avut viață, dar ea și-a împlinit scopul și a murit. A avut loc o transformare de la vechi la nou, unde era acum viața. Dar ce le făcea oamenilor griji? Ce îi îngrijorează și astăzi încă? Noi nu mai construim un zid ca atunci când am început cu mesajul lui Luther și am format o cale dreaptă până la mișcarea pentecostală. Astăzi am ajuns la colțuri. Noi construim doar o clădire. Cuvântul lui Dumnezeu este planul de construcție! Fiecare poate construi un rând drept, dar pentru a face un colț, este nevoie de un zidar. Pentru aceasta este necesară puterea lui Dumnezeu! Numai un uns care a fost trimis din cer este în stare de aceasta. Așa a fost în fiecare epocă.

Cuvântul DOMNULUI a fost vestit prin prooroci și ei au zidit colțurile diferite. Dar constructorii vroiau să construiască un zid. Dar nu este numai un zid; este o clădire— o clădire a lui Dumnezeu.

Noi simțim și știm că acesta este adevărul, că sistemele din toate epocile au fost stricate, că fiecare din sistemele lor trebuiau să moară și să putrezească până când din această încurcătură decăzută a luat naștere Biserica— însuși Cuvântul. Cuvântul DOMNULUI vine la prooroc. Nu vine niciodată la un preot; vine la prooroc. S-a întâmplat atâta timp până când Cuvântul a fost născut în trup omenesc, în toată plinătatea Lui. El a fost Cuvântul. Proorocii sunt o parte din Cuvânt — Cuvântul pentru epoca voastră. Noi suntem astăzi o parte din Cuvânt. Noi urmăm Cuvântul. Dar El a fost întreaga plinătate a Cuvântului! El a fost Cuvântul! Când L-au învinuit că se face egal cu Dumnezeu pentru că se denumește Fiul lui Dumnezeu, ei I-au spus: „Te faci singur Dumnezeu.”

El le-a răspuns lor: „*Nu este scris în legea voastră: ‚Eu am zis: Sunteți dumnezei? ‚Dacă Legea a numit dumnezei, pe aceia, cărora le-a vorbit Cuvântul lui Dumnezeu, -și Scriptura nu poate fi desființată,—cum ziceți voi că hulesc Eu, pe care Tatăl M-a sfințit și M-a trimis în lume? Și aceasta, pentru că am zis: ‚Sunt Fiul lui Dumnezeu! ‚, (Ioan 10, 34). Acolo locuia plinătatea trupească a lui Dumnezeu: în Fiul lui Dumnezeu. El a fost descoperirea deplină a lui Dumnezeu.*

Aceasta a produs durerile nașterii printre prooroci — ei, care au fost Cuvântul, care aveau plinătatea a ceea ce era în El —, plinătatea Cuvântului. Sistemele mureau, până când Cuvântul a devenit în sfârșit trup și a locuit printre noi.

Vedeți cum a fost preumbrit în Iacov. Vedeți cum a fost preumbrit în Iosif. Exact. Tatăl lui l-a iubit, frații lui l-au urât fără motiv. El era duhovnicesc, putea spune lucrurile dinainte și tălmăcea visuri. El nu putea face nimic că era așa; el era născut așa. El a fost predestinat să fie așa, dar frații lui îl urau și la urmă l-au vândut pentru aproape treizeci de arginți. Dar apoi l-au remarcat în închisoare: el a fost înălțat și a avut voie să șadă la dreapta lui faraon. În închisoare era un paharnic și un brutar. Unul a fost salvat, celălalt era pierdut. Vedeți, când Isus s-a aflat în închisoarea Lui, pe cruce, un tâlhar a fost salvat și celălalt era pierdut. Apoi El a fost înălțat la cer și S-a așezat la tronul lui Dumnezeu. Și dacă El îl părăsește din nou, va răsuna un strigat: „Aplecați-vă genunchii!”, și fiecare limbă va mărturisi. Dacă Iosif părăsea tronul și ieșea afară, răsuna o trâmbiță și fiecare genunchi trebuia să se aplece, căci venea Iosif.

La fel va răsuna într-o zi trâmbița puternică a lui Dumnezeu, atunci vor învia morții în Hristos. Fiecare genunchi se va apleca și fiecare limbă va mărturisi Cuvântul. La cine vine El atunci? De ce vine El?

Observați, ea a adus plinătatea Cuvântului care a devenit trup sub durerile nașterii profetului, care a strigat: „El vine; El vine; El vine.” Dar apoi, conform istoriei, ei nu au mai avut nici un prooroc timp de 400 de ani, de la Maleahi până la Ioan. Ei au avut numai teologi, preoți, păstori. Noi ne putem închipui în ce stare depravată a ajuns sistemul lor fără un prooroc. Timp de patru sute de ani ei nu au primit un mesaj de la Dumnezeu cu „AȘA VORBEȘTE DOMNUL”. Astfel preoții (nu proorocii) i-au adus într-o încurcătură îngrozitoare.

Apoi s-a ridicat Ioan, Ilie cel făgăduit conform Mal. 3,1—nu conform Mal. 4, 5, ci conform Mal. 3,1. Isus s-a referit la aceasta în Matei 11. „Ochiul de vultur al lui Ioan s-a tulburat”, — cred că Pemberton se exprimă astfel în cartea lui, „Frühe Zeitalter”, — și astfel el i-a trimis pe ucenici la Isus pentru a-L întreba: „*Tu ești Acela care are să vină sau să așteptăm pe altul?*” După ce Isus le-a cerut să rămână în adunări și să observe ce se întâmplă, El le-a spus: „*Duceți-vă de spuneți lui Ioan tot ce auziți și ce vedeți:... Ferice de acela pentru care Eu nu voi fi un prilej de poticnire!*” Apoi El s-a întors, s-a uitat spre ucenici și spre popor și a început să vorbească despre Ioan. El a spus: „*Ce ați ieșit să vedeți în pustie? ...Un om îmbrăcat în haine moi? Iată că cei ce poartă haine moi sunt în casele împăraților.*” El a spus: „*O trestie clătinată de vânt?*” Cu alte cuvinte: „... unul care se clatină pentru cel mai mic avantaj?” „Eu îți spun că dacă vii la noi și aderi la grupul nostru, primești un salariu mai bun!” Dar nu Ioan! „Dacă tu nu mai predici împotriva aceluia și acesteia, poți să aderi la grupul nostru!” Dar nu Ioan!

Isus a continuat: „*Ce ați ieșit să vedeți? Vroiați să vedeți un prooroc? Da, Eu vă spun: un bărbat care este mai mult decât un prooroc! Și dacă puteți să acceptați: acesta este cel la care se referă Cuvântul proorocului: „Iată, voi trimite pe solul Meu; El va pregăti Calea înaintea Mea.”* Aceasta stă scris în Mal. 3,1 și nu în Mal. 4, 5. Este o diferență, căci atunci când va veni acest Ilie, pământul va fi ars scurt timp după aceea, și cei răi vor fi ca cenușa sub talpa picioarelor celor neprihăniți.

Observați, mesajul lui nu i-a deranjat prea tare din somnul lor spiritual. Ei spuneau simplu: „Acolo jos este un nebun; depărtați-vă de el. El se denumește singur nebun. El vrea să-i înece pe oameni în apă.” Vedeți voi? „Nu este nimic cu bărbatul bătrân. El nu are nici măcar haine cumsecade pe el. El și-a atârnat o piele de cămilă pe el. El este sărac ca un șoarece de biserică. De la care seminar vine el? Ce carte de membru are el? Noi nu vom lua parte la adunările sale. Noi îl lăsam acolo jos să flămânzească.” Vedeți voi? Lumea nu s-a schimbat mult de atunci, și nici sistemele lor. „Noi nu ne ocupăm de el. El doar nu are nimic.”

Știți voi, de ce nu? Gândiți-vă, tatăl lui a fost preot. De ce nu a devenit ca tatăl său, așa cum a fost obiceiul la copii? Pentru că el a avut altceva — un mesaj mai mare. El urma să-L prezinte pe Mesia, așa a spus Duhul Sfânt. Grupul cel mic care a fost adus înapoi prin mesajul lui Gavril, știa că va fi așa. Ne-a fost lăsat, că el la vârsta de nouă ani, după ce și-a pierdut părinții, s-a dus în pustie pentru că trebuia să audă mesajul exact. În clădirea aceea mare teologică s-a spus: „O, eu știu că tu trebuie să-l anunți pe Mesia. Isaia a spus că vei veni. Deci tu vei fi glasul acesta. Dar nu crezi că fratele Jones este mai potrivit aici?” El ar fi vrut să-l convingă ușor. Dar el nu a învățat niciodată sistemele lor. Mesajul lui era prea important. El a mers afară în pustie și a rămas acolo.

Mesajul lui nu a fost ca cel al unui teolog. El folosea pilde. El a spus: „Pui de năpârcci!” și a denumit preoțimea ca fiind un sistem de șerpi. Una din viețuitoarele cele mai rele, mai viclene pe care le-a găsit în pustie a fost șarpele. El s-a gândit: „Aceasta este comparația cea mai bună pe care o cunosc.” El a spus: „Pui de năpârcci, cine v-a învățat să fugiți de mânia viitoare? Și să nu credeți că puteți zice în voi înșivă: „*Avem ca tată pe Avraam!*” Căci vă spun că Dumnezeu din pietrele acestea poate să ridice fiii lui Avraam.” El a găsit pietrele în pustie fi la marginea râului. Mai departe el a spus: „*Iată că securea (care a folosit-o în pădure) a și fost înfiptă la rădăcina pomilor.*” Asta o cunoștea din pustie. „... deci, orice pom, care nu face roadă bună, va fi tăiat și aruncat în foc.” Se fac lemne pentru foc din acestea. El știa de unde primea lemnele pentru foc. Vedeți, mesajul lui sigur nu era al unui preot. El corespundea cu natura din sălbăticie. Dar totuși el trebuia să vestească mesajul, și el credea în mesajul lui, astfel încât el a spus: „Mesia trebuie să vină, și El este deja în mijlocul vostru. Vă spun că este

Unul în mijlocul vostru și nu-l cunoașteți; și eu nu sunt vrednic să-I duc încălțămintele. El vă va boteza cu Duhul Sfânt și cu foc,”

„Cine este, Ioane?”

„Nu știi.” Dar într-o zi a venit un bărbat tânăr la râu, un bărbat obișnuit ca toți ceilalți. Ioan Botezătorul, prorocul binecuvântat, stătea acolo, privea peste Iordan și a spus: „Iată Mielul lui Dumnezeu, care a luat păcatul lumii.”

„După ce îl recunoști, Ioan?”

„Cel care m-a însărcinat în pustie să botez cu apă, mi-a spus: *„Când vei vedea Duhul pogorându-se și va rămânea peste El, Acela este cel care botează cu Duhul Sfânt.”*

Mesajul lui nu putea veni dintr-un punct de vedere teologic sau de la o oarecare confesiune omenească, respectiv de la un sistem. Ea trebuia să vină direct de la Dumnezeu! Dar mesajul lui nu i-a prea atins. Ei se gândeau: „Ah, el susține că a văzut aceasta. Eu mă îndoiesc. Eu nu am văzut nimic. Eu am privit încolo, dar nu am văzut nimic.” Asta ziceau preoții și ceilalți. Dar el a văzut și noi știm astăzi că el a văzut. Sigur că el a văzut. Dar ați observat ce s-a întâmplat? Aceasta nu i-a deranjat deloc în somnul lor; ei au făcut tot așa mai departe și i-au tăiat capul. Nu i-a mișcat, dar i-a cuprins pe restul — cei care aveau viața în ei, cei puțini care așteptau într-adevăr venirea DOMNULUI.

Acolo era prorocița Ana care îi slujea DOMNULUI cu rugăciuni. Ea se afla într-o zi în Duhul. Simeon, un bărbat bătrân a prorocit spunând: „Duhul Sfânt mi-a descoperit că nu voi vedea moartea până nu-L voi vedea pe Unsul DOMNULUI”

Ah”, spuneau unii preoți, „săracul bărbat bătrân! Știți voi, el este un pic zăpăcit. Cu un picior este în groapă și cu celălalt alunecă. Lăsați-l! El este un om cinstit.” Dar înțelegeți voi ce a avut el? Lui i-a fost descoperit prin Duhul Sfânt.

Aceiași lucru vă este descoperit vouă în după masa aceasta. Duhul Sfânt v-a călăuzit aici cu un anumit scop. Uitați-vă la toți preoții de la metodiști, bapțiști, catolici și celelalte biserici de aici! Ei au fost călăuziți de Duhul Sfânt. Ceasul a sosit și Duhul Sfânt i-a călăuzit. Ei au așteptat și au râvnit după aceasta.

Voi știți, în zilele acelea ei nu aveau (mulțumire DOMNULUI) nici televizor. Ei se aflau în munții din Iudea. Acolo a venit un copil pe lume, o stea a strălucit, etc. După câteva zile, mama a adus în templu copilul mic care era înfășurat în scutece. Mi s-a spus ce fel de scutece au fost acelea. Ei nu au avut nimic pentru a îmbrăca copilul. Mi s-a spus că scutecul Lui a fost o cârpă mică de la jugul bouului. Deci Iosif și ceilalți au intrat înăuntru cu acest copil mic.

Eu pot să-mi închipui că mamele cu copiii lor mici în pături lucrate de mână se țineau la o anumită distanță. Ele spuneau: „Vedeți acolo. Vedeți, acolo este ea. Ea

a fost însărcinată de bărbatul acela și acum vine aici. Țineți-vă departe de ea! Rămâneți la distanță.” Și acum se mai gândește așa. Dar pe Maria cu copilul acesta în brațe nu a interesat-o ce gândeau ei. Ea știa al cui Fiu era El! Așa este și cu fiecare credincios care primește Cuvântul lui Dumnezeu în inima lui! Nu le pasă ce spun sistemele, voi știți ce este! Este făgăduința lui Dumnezeu. Vouă v-a fost descoperit prin Duhul Sfânt când ați fost umbriți de puterea Lui. Voi știți unde s-a întâmplat! Nimeni nu are dreptul să predice Evanghelia până nu s-a întâlnit cu Dumnezeu în pustiu în rugul aprins, astfel încât nici un sistem spiritual al lumii nu vi l-ar putea lua prin explicații. Tu ai fost acolo; s-a întâmplat cu tine! Nu este important ce spun sistemele. Tu ai fost martor. Aleluia! Mie îmi merge acum ca acelui negru bătrân despre care v-am povestit: eu nu am destul loc aici sus! Simt un respect profund când mă gândesc că însuși Dumnezeu vi se descoperă într-adevăr vouă!

Simeon a avut făgăduința când a șezut în dimineața aceea în camera lui de studiu. Probabil erau aduși sute de copii mici în fiecare dimineață în templu. Dacă atunci au trăit două milioane și jumătate de iudei în țară, s-au născut mulți copii care erau aduși DOMNULUI. Mama trebuia să vină după un anumit număr de zile să aducă jertfe pentru curățirea ei. Simeon stătea acolo și citea poate chiar în scrierile lui Isaia; eu nu știu. Apoi s-a întâmplat ceva.

Dacă Duhul Sfânt v-a dat o făgăduință, atunci El trebuie să împlinească aceasta făgăduință — dacă este într-adevăr de la Dumnezeu. Dacă vine cineva și spune ceva și Dumnezeu nu confirmă, atunci de la început nu a fost conform Scripturii; uitați-o. Dacă el persista și Dumnezeu totuși nu o confirmă, atunci tot mai este pe dos, căci Dumnezeu a expus mesajul Lui. El este propriul Său interpret. Ce spune El, se întâmplă. Atunci să ascultăm de El; așa a spus Dumnezeu. Acesta este adevărul. Asta îi este clar fiecăruia. Dacă El spune că se întâmplă, și se întâmplă într-adevăr, atunci aceasta vorbește pentru sine. Trebuie să fie de fiecare dată adevărul, căci Dumnezeu nu minte.

Simeon, care ședea acolo, a luat această ocară asupra lui. El făcea parte din rămășiță și ar fi ascultat de Ioan. Așa este și cu rămășița de astăzi. El ședea deci acolo, citea în acest sul și știa că va veni Ioan, pentru că el era o parte din rămășiță. Cuvântul i-a fost descoperit. Și dintr-o dată, când a venit acest copil în templu, Duhul Sfânt i-a descoperit conform făgăduinței, că era acolo. Îndemnat de Duhul Sfânt, el a părăsit camera de studiu, a mers în templu, a văzut toate aceste femei care erau într-un rând, a trecut pe lângă ele până a ajuns la acest copil mic de care se fereau toți. El a luat copilul în brațe și a spus: „Acum, slobozește în pace pe robul tău, Stăpâne, după Cuvântul Tău. Căci au văzut ochii mei mântuirea Ta.”

O altă aleasă dintre cei puțini în zilele acelea a fost Ana, o proorociță. Ea era oarbă și ședea într-un colț. Dintr-o dată a mers și ea călăuzită de Duhul Sfânt, pe lângă toate femeile și pe lângă toți oamenii care intrau și ieșeau din templu, până a ajuns la copilul Hristos. Dacă Duhul Sfânt poate călăuzi o femeie oarbă la El, ce este atunci cu un grup de penticostali care pretind că mai au lumina ochilor? Eu nu vreau să mă adâncesc; voi știți ce vreau să spun.

O, în ce stare îngrozitoare s-a putut afla Biserica! Sigur a fost atunci așa. Dar rămășița a fost scuturată. Noi vrem să fim sinceri. Dacă vedem biserica-adunarea astăzi în starea aceasta, nu am ajuns din nou în timpul acela? Acceptați numai ce se întâmplă în Biserică conform făgăduințelor din Biblie. Noi vedem ce se întâmplă în lume și recunoaștem că ei au ajuns la sfârșit. Să observăm acum Biserica. Ea a avut dureri de naștere sub Luther. Noi știm că conform Apocalipsei sunt șapte epoci ale Bisericii și pentru aceste epoci sunt șapte mesageri. Când trebuia să se ridice Luther, Biserica a primit dureri de naștere, și a venit Luther. Așa este.

După aceea ea a primit din nou dureri și apoi a venit Wesley. Desigur! După alte dureri a luat naștere mișcarea penticostală. Mesagerul fiecărei epoci i-a adus înapoi la Cuvânt, la mesajul epocii lor. Mesajul era conform Bibliei. Eu voi publica o carte, o explicație pentru primele patru capitole ale Apocalipsei. Citiți-o când va fi tipărită. Aceasta dovedește clar ce a fost mesajul lui Luther: neprihănire. Sfințirea este următorul stadiu al nașterii spirituale, iar apoi urmează trăirea de Rusalii. Observați, în fiecare epocă Biserica a fost scuturată și pusă în durerile nașterii. Dar ce au făcut ei? După ce trecuseră durerile nașterii, ei au adunat un grup de oameni așa cum a făcut-o prima Biserică, în loc să meargă mai departe cu Cuvântul. Așa este. Noi știm că ei au decăzut din nou, imediat după ce apostolii i-au trezit. Mulți alții s-au ridicat în prima epocă: Agabus și un număr mare de reformatori. Voi ați citit despre aceasta în cărțile „Înainte de conciliul nicean” și „Părinții niceeni”. Acolo este totul scris. Fiecare epocă a fost zguduită, căci de fiecare dată s-a ridicat un mesager cu „AȘA VORBEȘTE DOMNUL”.

Acum ea se află în starea cea mai rea în care a fost vreodată. Noi trăim în epoca Laodicea, o epocă bogată, dar oarbă. Dar Biserica nu o știe. Noi nu găsim nicăieri în Biblie, că Hristos a fost scos vreodată afară din Biserică, în afară de epoca Bisericii Laodicea. Acolo este starea ei cea mai rea; ea este așa de decăzută ca niciodată mai înainte. Ea spune: „Eu nu duc lipsă de nimic.” și nu știe că este ticăloasă, nenorocită, săracă, oarbă și goală. Ea nu știe. El a spus: „Te sfătuiesc să cumperi de la Mine... doctorie pentru ochi, că să-ți ungi ochii, și să vezi.” Alifia lui Dumnezeu îi va aduce Bisericii sigur lumina, dacă vrea, pentru ca ochii ei să fie deschiși pentru ceea ce a spus Dumnezeu.

Observați repede încă ceva. În stadiul acesta se află ea; de aceea am ajuns fără îndoială în epoca Bisericii Laodicea. Mesagerul ei este făgăduit în ultima parte din Maleahi 4. Despre el este făgăduit că mesajul lui îi va aduce pe oameni înapoi la Cuvânt. Conform Mal. 4, ultima parte, ea trăiește din nou o naștere.

În lumea bisericilor sunt active astăzi două sisteme. Ascultați acum bine. Eu vreau să văd dacă spuneți la aceasta „Amin”. Două sisteme sunt active în lumea bisericilor. (Eu vreau să mă eliberez de aceasta de pe umerii mei, atunci mi-am făcut datoria.) Noi toți știm, că pe de-o parte este Cuvântul lui Dumnezeu și pe cealaltă parte este sistemul denominațional. Două sisteme sunt active. Este ca la Iacov și Esau: unul era duhovnicesc, iar celălalt firesc. Esau și Iacov s-au luptat deja în pântecul mamei lor, până când au fost născuți. Tot așa se luptă și denominațiunile cu Cuvântul. Ei fac aceasta de când Luther a adus prima reformă. Eu sper, că este destul de simplu, astfel încât o puteți înțelege.

Dacă acești bărbați ar putea accepta acest gând și ar merge mai departe cu el, ar putea să-l prezinte mai clar. Eu vreau nu numai să semăn sămânța, ci eu sper că o voi trezi la viață.

Vedeți, așa a fost întotdeauna. Ea suferă de durerile nașterii, pentru că în ea are loc o luptă. Acolo este Esau — un bărbat al lumii, dar foarte religios; el este un om bun, corect, și după câte pot să spun, din punct de vedere moral, fără greșală. Dar el nu cunoștea însemnătatea dreptului de întâi născut! El este născut așa; așa este felul lui. Iacov, dimpotrivă, dorește dreptul de întâi născut, indiferent ce va fi. El este duhovnicesc. Aceștia doi se află astăzi în sânul Bisericii.

Un sistem puternic este pe cale să se formeze, care se numește Consiliul mondial al bisericilor. Din sânul Bisericii vin doi copii. Rețineți cuvintele mele! Cuvântul trebuie să dea naștere Bisericii-Mireasă a Cuvântului. Biserica trebuie să dea naștere la o Mireasă pentru Hristos. Cei care au adormit în toate epocile, vor forma această Mireasă care va veni din Cuvânt, prin care au ieșit. Este ca o făptură care crește de la picioare până la cap. Cu cât devine mai mare, cu atât mai mult are nevoie de ea. Așa cum crește corpul, așa crește și trupul lui Hristos. La sfârșit va veni și Capul.

Noi știm că totul este în legătură cu Capul, și de aceea Capul dirijează fiecare mișcare. Dar aceste sisteme nu sunt în legătură, chiar pentru că sunt sisteme. Un scaiet nu poate produce grâu. Dar ambele cresc pe același câmp, sunt alimentate de aceeași apă și primesc aceeași lumina a soarelui! Una este Cuvântul; și una nu este Cuvântul. Acestea două se află în luptă una împotriva alteia. Ele se luptă deja de la prima reformă și o mai fac și acum.

Eu nu trebuie să vă explic mai mult, nu-i așa? Voi știți sigur despre ce vorbesc. Asta este. Aici aveți sistemul vostru. Unde vă aflați voi? Închipuți-vă că ați fi trăit în vremurile de mai demult, când prorocii lui Dumnezeu i-au scuturat pe

oameni și au vestit Cuvântul. De care parte ați fi fost atunci? Aceeași alegere o aveți astăzi. Ea este pe cale să aducă Cuvântul desăvârșit, și Cuvântul vine pentru Cuvântul-Mireasă. Așa cum femeia este o parte din bărbat — căci ea a fost luată din el — așa trebuie să rămână Biserica în Cuvânt, în fiecare cuvânt al Bibliei! Nici sisteme și nici dogme, nici altceva nu au voie să fie adăugate. Trebuie să fie Cuvântul nefalsificat, curat, neatins! Desigur!

În zilele lui Luther, când Biserica era la sfârșit, ea a avut dureri de naștere, și Luther a venit cu lumina. El a spus: „Neprihănitul să trăiască prin credință! Nu prin comuniune.”

În zilele lui John Wesley ea a avut din nou dureri de naștere, și apoi a fost născut Wesley! Dar ce s-a făcut? Ei s-au întors înapoi ca și mama.

În zilele mișcării pentecostale, părinții voștri au ieșit din aceasta afară și oamenii i-au urât. Ei au mers pe stradă, mamele voastre nu aveau nici măcar ciorapi, ele băteau cu o doză veche, cântau cu o chitară veche și vorbeau despre botezul cu Duhul Sfânt. Ele stăteau la colțurile străzii, împărțeau tractate și trebuiau să rămână toată noaptea în închisoare. Noi suntem așa de rigizi și ne-am dus din nou înapoi în organizație, întorcându-ne în același gunoi din care am ieșit. Copiii au fost atrași acolo. Ei s-ar întoarce în morminte! Ei s-ar rușina pentru voi. Eu știu că este aspru, dar este adevărul.

Voi spuneți: „Eu am crezut că tu iubești oamenii.” Dacă dragostea nu corectează, atunci cum poți să te exprimi? Dragostea corectează, și eu îi iubesc pe oameni. Eu râvnesc pentru Biserica lui Dumnezeu și trebuie să privesc cum aceste sisteme îi leagă sub dogme, care strică tot. Deși Dumnezeu confirmă Cuvântul Său ca adevăr, ei tot mai țin de aceasta! Amin! Așa este. Voi știți că este adevărat, frate, soră. Eu m-am exprimat cu cuvinte simple. Nu trebuie să le explicăm din greacă, ci avem nevoie numai de o rațiune omenească. Sigur că voi puteți înțelege aceasta. Vedeți, doi și cu doi face patru. Noi știm că este așa.

Cuvântul trebuie să aducă Mireasa. Dar sistemul cel vechi trebuie să rămână la felul lui: trebuie să aducă un Esau care și-a vândut dreptul lui de întâi născut.

Acum vine; eu simt! Sper că voi nu vă gândiți că eu sunt nebun. Dacă sunt nebun, atunci lăsați-mă în pace. Eu mă simt bine. Eu mă simt mai bine ca înainte. Poate lumea mă consideră nebun, dar eu știu unde mă aflu. Eu știu unde stau. Va fi o naștere moartă, un sistem religios, care va aduna toate denomiuniunile pentru a naște un Esau care îl urăște pe Iacov! Amin. Eu sper că voi înțelegeți aceasta. Va fi o naștere moartă, se va naște o denomiuniune moartă dacă se vor uni toți.

O, credincioși ai Cuvântului, fiți atenți la mesaj! Ascultați-mă — nu mesajul meu, ci mesajul Lui, pe care El îl confirmă clar ca adevăr. Vor trebuie să vă

decideți pentru ceva. După cuvintele acestea nu mai puteți șede liniștiți. Voi trebuie să vă decideți.

Voi vă amintiți sigur de micul dejun pe care l-ați avut nu demult în hotelul Westward, când DOMNUL mi-a dat comparația cu grâul. El a crescut până la Luther, mai departe până la Wesley, până la spic; toate vlăstarele mici. Fiecare biserică era reprezentată în tulpina grânelor până când a ajuns din nou la grâul original. Acolo era învelișul mic care arăta exact ca bobul de grâu adevărat. Dacă îl observați de afară și nu știți multe despre grâu, atunci veți spune: „Acesta este un bob de grâu.” Dar este numai învelișul. Dacă deschidem învelișul, atunci nu este încă bob de grâu înăuntru. Jos de tot apare un germene mic de viață. Luați o lupă și priviți-l: Mișcarea pentecostală a avut mai întâi atât de multă asemănare cu începutul, încât, cum spune Isus în Matei 24,24, chiar și cei aleși ar fi înșelați, dacă ar fi posibil.

Pentru ce este învelișul? Ca ocrotire pentru bobul de grâu. Așa este? Vedeți, frunza nu se aseamănă cu bobul care este în pământ, nici spicul; dar ea îi este asemănătoare, și pleava îi este foarte asemănătoare. Dar ea nu este bobul de grâu. Ea este purtătoarea bobului de grâu.

Nu vedeți că aceste mesaje au ieșit cu dureri de naștere? Dar viața i-a părăsit pentru a merge la următorul mesaj. Viața a trecut din mesajul lui Luther în mesajul lui Wesley, din cel al lui Wesley în mesajul pentecostal. Acum este timpul să fie părăsit spicul. Ce este? Natura depune mărturie în fiecare stadiu că acesta este adevărul.

Voi credeți că eu sunt nebun. Poate că sunt nebun, cum am spus deja. Dar este ceva în mine ce nu pot opri. Eu nu am pus-o acolo înăuntru. Nu este acolo pe baza deciziei mele. Vine de la Dumnezeu. El confirmă pentru a dovedi că este adevărul — pentru a lăsa să fie adevărul. Eu nu am nimic împotriva lui Luther și Wesley, împotriva pentecostalilor, bapțiștilor sau altcuiva. Eu sunt împotriva sistemelor, pentru că Cuvântul este împotriva lor, nu împotriva oamenilor! Priviți spre preoți și teologi care șed astăzi aici. Ei nu ar fi aici dacă ar asculta de sistem. Dar ei au avut curajul Cuvântului lui Dumnezeu, să iasă afară și să accepte. Aleluia! — aceasta înseamnă „Slăvit să fie Dumnezeul nostru!” Ei nu vă vor face nimic. Amin! — aceasta înseamnă „Așa să fie.” Eu cred aceasta. Eu cred și știu că este adevărul! Este confirmat ca adevăr! Într-o zi veți recunoaște — poate prea târziu.

Fiți numai atenți. Biblia spune că Mireasa Lui se pregătește la sfârșitul epocii. Pentru ce s-a pregătit?—Pentru a deveni soția Lui. Ce haină a purtat ea?—Cuvântul Lui propriu. Ea era îmbrăcată în neprihănirea Lui. Așa este. A fost arătat în vedenii.

Fiți atenți. Noi ajungem imediat la încheiere. Mai înainte vreau să mai spun ceva. Aceasta m-a condus să spun: Eu am pe „AȘA VORBEȘTE DOMNUL”.

Dacă un om ar spune aceasta din propriile lui gânduri, atunci ar fi un fățarnic și ar trebui să meargă în iad pentru aceasta. Desigur. Dacă ar încerca să înșele oameni așa buni ca voi, atunci ar fi o satana în chip de om. Dumnezeu nu l-ar confirma niciodată. Credeți voi că Dumnezeu ar confirma un drac sau o minciună? Niciodată! Vedeți, aceasta trece peste capetele lor și ei nu înțeleg. Dar El îi trage afară pe aleși.

Observați toți proorocii în tot timpul epocilor. Vedeți cum i-a scos El afară pe cei aleși. S-a continuat până la reformă. Biserica romano-catolică a ars-o pe rug pe Jeanne d'Arc ca vrăjitoare. Așa este. Mai târziu ei au aflat că ea nu este o vrăjitoare, ci o sfântă. Desigur că ei s-au pocăit; au dezgropat rămășițele acelor preoți și le-au aruncat în râu. Dar, știți voi, prin aceasta nu este desființat din cărțile lui Dumnezeu. Nu!

Și pe Sfântul Patrick îl denumesc catolic. Dar el a fost catolic aproximativ cum sunt eu. Observați urmașii lui; observați locul lui de lucrare; cercetați câți au fost uciși; cercetați în istoria martirilor câți au fost uciși. Apoi veți vedea că nu este așa. Dacă oamenii susțin ceva, atunci nu trebuie să fie așa. Depinde de ceea ce a zis Dumnezeu și ce a confirmat ca adevăr. Cercetați totul și rețineți ce este bun.

Aproximativ acum câteva luni, când într-o dimineața am ieșit din casă, am avut o vedenie. Eu le cer tuturor de aici, care au trăit evenimentele în toți anii aceștia să spună dacă nu s-a întâmplat de fiecare dată, când m-a lăsat DOMNUL să spun „AȘA VORBEȘTE DOMNUL.” Câți știu că este adevărul? Ridicați mâinile voastre. Poate să spună cineva ceva împotriva? Este adevărat!

Să nu vă îndreptați privirea spre mesager, ci spre mesaj. De aceasta depinde, nu spre el. Nu-i dați atenție persoanei neînsemnate, cu capul chel; acesta este numai un om, și în aceasta suntem toți la fel. Dar observați ce se întâmplă. Fiți atenți prin ce este confirmat. Eu am fost ridicat. Eu știu că oamenii susțin tot felul de lucruri. Ne este cunoscut și multe nu sunt adevărate. Eu nu pot să dau socoteală pentru ceea ce spune altcineva ci trebuie să dau socoteală pentru ceea ce spun eu. Eu pot numai să spun dacă este adevărul sau nu, și pentru aceasta sunt răspunzător, nu pentru ceea ce spune altcineva. Eu nu pot să condamn pe nimeni. Eu nu sunt trimis să judec, ci pentru a predica mesajul.

Observați, trebuia să am o trecere în revistă a Bisericii. Cineva pe care nu l-am putut vedea, m-a ridicat și m-a pus pe un fel de tribună. Apoi am auzit cea mai frumoasă melodie pe care am auzit-o vreodată, și am văzut venind un grup de femei tinere de circa optsprezece până la douăzeci de ani. Toate aveau părul lung și purtau rochii diferite, portul tor. Ele pășeau așa de desăvârșit în ritmul muzicii cum nu poate mai bine. Ele veneau din stânga și mergeau în direcția aceasta, și eu le priveam. Apoi m-am uitat să văd cine îmi vorbește, și nu am putut vedea pe nimeni.

Apoi am auzit o bandă cu rock'n roll. Când m-am uitat spre dreapta, am văzut venind biserica lumii. Fiecare purta steagul ei, aceasta arăta de unde veneau. A fost unul din lucrurile cele mai vulgare pe care le-am văzut în viața mea! Când s-a apropiat biserica americană, a fost cea mai îngrozitoare pe care am văzut-o vreodată. Tatăl ceresc este Judecătorul meu. Ele purtau fustele acestea scurte și gri, care nu au partea dorsală, ca barmanele, și le țineau așa în față. Aceasta arăta ca o bucată de hârtie gri. Se părea că ele dansează hula, erau vopsite, aveau părul scurt, fumau țigări și se mișcau în timp ce mergeau în ritmul rock'n roll-ului.

Eu am întrebat: „Este aceasta biserica Statelor Unite?”, și glasul a răspuns: „Da.”

Când au trecut, trebuiau să-și țină hârtia în spate. Eu am început să plâng, căci m-am gândit: „Aceasta este tot pentru osteneala și toată munca mea și ce am fac noi predicatorii împreună.” Fraților, eu nu știu cât credeți în viziunile acestea, dar pentru mine este adevărul. S-a dovedit întotdeauna ca adevăr. Când am văzut aceasta și am știut ce se întâmplă, mi s-a rupt inima. „Ce am făcut? Cu ce am greșit față de Tine? Eu am ținut de Cuvânt, DOAMNE. Ce aș fi putut face?” Eu mă gândeam: „De ce mi-ai arătat nu demult o viziune în care m-am văzut pe mine și am pus întrebarea dacă și ei vor fi judecați?”

Răspunsul Lui a sunat astfel: „La fel ca și grupul lui Pavel.” Eu am spus: „Eu am predicat același Cuvânt ca și el.” Oamenii de afaceri creștini au publicat apoi un articol despre aceasta. Eu am întrebat: „De ce? De ce este așa?” Eu am văzut aceste femei trecând. Ele au fost îmbrăcate așa și se numeau: biserica din SUA. Eu aproape că am leșinat.

Imediat după aceea am auzit din nou muzica aceea minunată, și deja venea cealaltă Mireasă de mai înainte. El a spus: „Și totuși iese și aceasta afară.” Când a trecut a fost exact ca și prima, ea mergea în ritmul muzicii Cuvântului lui Dumnezeu și trecea pe lângă mine. Când am văzut aceasta, am ridicat mâinile și am plâns. Când mi-am revenit din nou, stăteam pe veranda mea și priveam spre câmpuri.

Ce înseamnă aceasta? Va fi aceeași Mireasă, același fel, formate din același material cum a fost la început. Citiți Maleahi 4, ultima parte, și vedeți dacă în ultimele zile nu ar trebui să avem un mesaj prin care inimile copiilor vor fi întoarse către părinți —mesajului original de la Rusalii, cuvânt cu cuvânt. Frate, aici am ajuns!

Această Biserică trebuie să primească un semn. Noi vedem aici în Scriptură, că va fi ultimul ei semn. Durerile grele de naștere vor fi în această epocă din Laodicea. Biserica este pe cale să nască. Nu va mai există o altă organizație. Întrebați-i pe istorici. Fiecare știe că după fiecare mesaj care a venit, s-a format o organizație. O, ei au făcut o organizație din mesajul lui Alexander Campbell,

Martin Luther și toți ceilalți. De obicei o trezire durează cam trei ani pe baza unui mesaj. Aceasta există deja de cincisprezece ani și nu a devenit o organizație. De ce? — învelișul a fost ultimul. Noi am ajuns la sfârșit.

Vedeți voi durerile nașterii? Înțelegeți voi ce se întâmplă? Numai o minoritate va fi adusă afară. De aceea eu mă străduiesc și mă obosesc și pun de-o parte fiecare favoare a oamenilor de pe pământ, pentru a ajunge în plăcerea lui Dumnezeu, înaintând în Cuvântul lui Dumnezeu.

Ea are dureri. Asta este. Ea este aproape să nască. Ea trebuie să se decidă. Scrisul este pe perete. Noi vedem că pământul este aproape să treacă. Așa este. Noi vedem și Biserica; este așa de stricată, încât și ea este aproape trecută. Ambele au dureri de naștere: lumea și Biserica. „Trebuie să se nască o lume nouă și o Biserică nouă, în care vom intra în împărăția de o mie de ani.” Noi știm aceasta.

Priviți încoace. Ascultați acum la sfârșit încă o dată bine. Dumnezeu îi da un ultim semn: ultimul ei mesaj. Ultimul ei semn este că ea trebuie să vină în starea în care a fost la început. Vedeți cum a fost atunci în anii de la Maleahi până la Hristos, când ei nu au avut nici un prooroc. Vedeți cum a fost în toți anii până acum și cum a fost atunci, cum a pătruns depravarea în ei. Observați pământul cum a fost în timpul lui Noe, etc. Ea trebuie să fie în aceeași stare și noi recunoaștem că ea este. „Cum a fost în zilele lui Noe ...” Noi vedem cum iau formă toate aceste lucruri. Atunci vom primi un ultim semn.

În Luca 17, vers. 28, Isus spune că la venirea Fiului omului va fi așa ca în zilele Sodomei, cum a fost în Sodoma. Isus a citit aceeași Biblie, aceeași prima carte a lui Moise pe care o citim și noi. Să nu scăpați aceasta acum. Isus a citit aceeași Biblie pe care o citim și noi. Și El a spus către Biserica Lui: „Observați trecutul și fiți atenți când se vor întoarce zilele Sodomei.” — oameni perversi care și-au pierdut cerințele firești. Priviți numai cum crește astăzi în toată lumea homosexualitatea.

Nu demult a fost scris în ziar. Să veniți numai odată în biroul meu și să citiți scrisori de la mame care scriu din cauza fiilor lor. Numai în California, homosexualitatea a crescut cu 20 până la 30 de procente, așa cred eu. S-a stabilit că și chiar oameni din conducere sunt homosexuali. Voi, oameni din conducere, știți aceasta. Eu am citit în reviste despre aceasta și multe altele ce s-au întâmplat. (Cineva din adunare dă un mesaj în limbi și tălmăcirea.)

Dacă eu am înțelegerea corectă a Scripturii, atunci aici s-a întâmplat ceea ce a spus Dumnezeu: „Cine are darul vorbirii în limbi să se roage și pentru darul tălmăcirii.” Dumnezeu a confirmat prin aceasta că este adevărat, că eu v-am spus adevărul. Este adevărul — așa este!

Acum vedeți care a fost ultimul mesaj despre care a vorbit Isus din zilele Sodomei? Fiți numai atenți. A fost scurt timp înainte de a fi arsă lumea păgână cu foc. Încercați să înțelegeți. Ce s-a întâmplat? În Sodoma au fost unii membrii căldicei ai bisericii, ca Lot și grupul lui. Dar mai era și un alt bărbat care a ieșit deja afară. El nu a fost de la început acolo. Avraam a fost cel care a primit făgăduința că va primi un fiu. Înțelegeți aceasta? Atunci spuneți „Amin”. Bine.

Dumnezeu i-a apărut lui Avraam în diferite feluri — dar scurt timp înainte de punctul culminant, înainte de distrugere, El i-a apărut ca bărbat. El a venit ca bărbat. Avraam L-a întâmpinat pe Dumnezeu.

Acum voi spuneți: „El nu a fost un bărbat; Dumnezeu a fost în bărbat.” Avraam L-a numit Elohim! El a fost un bărbat. Vedeți, El s-a așezat cu spatele la cort și a întrebat: „Unde este nevasta ta, Sara?” El a răspuns: „În cort.”

Apoi El a spus: „Peste un an, pe timpul acesta, te voi vizita: atunci se va împlini făgăduința Mea.” Atunci Sara a râs în sine ea. El a întrebat: „De ce a râs Sara?”

Aceasta s-a întâmplat atunci. Prin aceasta am vrut să vă arăt ultimul semn pe care l-a văzut Avraam — aleșii, care se aflau în Sodoma. Să nu treceți cu vederea peste acest exemplu. Această grupă care se afla afară, nu a fost deloc în Sodoma. Cei doi îngeri s-au dus în Sodoma, și când au ajuns acolo, l-au găsit pe Lot. El era decăzut și era în mijlocul homosexualilor și a perversității. Voi cunoașteți povestea. Dar Unul a rămas la Avraam: acesta a fost Elohim. Ei au predicat acolo jos Cuvântul și i-au lovit cu orbire, astfel încât ei nu au găsit ușa. Așa este și astăzi. Dar Unul care a rămas la cei aleși, a făcut o minune înaintea lui Avraam pentru a-i arăta cine este El și că El era cu Avraam. El a întrebat de ce a râs Sara din cauza copilului. Sara a venit afară și a spus că nu a râs. Dar El a spus: „Totuși tu ai râs.” El ar fi ucis-o pe loc dacă ea nu ar fi fost o parte din Avraam. Tot așa Dumnezeu ne-ar ucide pe noi, dacă nu am fi o parte din Hristos. Numai harul lui Dumnezeu ne menține pe noi toți, și pe cei cu îndoieli și pe cei care răsucesc Cuvântul.

Dar fiți atenți ce s-a întâmplat. Isus s-a întors de câteva ori și a spus: „Așa cum a fost în zilele lui Lot, așa va fi și în ziua în care se va descoperi Fiul omului.” Fiul omului înseamnă în Biblie întotdeauna „prooroc”. El a venit în trei denumiri de Fiul: ca Fiul omului, Fiul lui Dumnezeu și Fiul lui David. El însuși s-a denumit ca Fiul omului, pentru că slujba Lui a fost a unui prooroc, a unui văzător. El a spus: „Când va fi ca în zilele lui Noe, când Fiul omului se va descoperi, acesta va fi timpul sfârșitului.”

Să ne gândim acum puțin. Lumea nu a avut niciodată un mesager pentru întregul pământ. Noi am avut un Finney, un Sankey, un Moody, un Knox, un Calvin, etc. Peste tot pe pământ era un mesager pentru Biserica în durerile ei de

naștere, dar niciodată nu am avut un bărbat al cărui nume se sfârșește cu h-a-m. A-b-r-a-h-a-m are șapte litere. Astăzi avem unui al cărui nume este G-r-a-h-a-m. El are șase litere, și șase este numărul lumii, ca zilele creațiunii.

Când a avut lumea vreodată un bărbat care s-a ridicat și i-a predicat lumii de afară, pentru a-i chema afară pe oamenii de acolo: „Pocăiți-vă! Pocăiți-vă! Ieșiți afară, altfel veți muri!”, până în epoca aceasta? G-r-a-h-a-m, vedeți ce face el: el predică Cuvântul, îi orbește pe cei care rămân afară și strigă: „Ieșiți afară!” El este un mesager de la Dumnezeu. Isus a spus că aceasta se va întâmpla când se va descoperi Fiul omului. Unde se întâmplă aceasta? Afară în sistemele bisericești, în lume. Și ei încep să-l urască pe bărbat din cauza aceasta.

Dar amintiți-vă, a existat și un grup care era duhovnicesc — „grupul lui Iacov”, nu „grupul lui Esau”. A existat un „grup al lui Iacov” care aștepta pe Fiul și care nu se afla în Babilonul acesta. Ei au primit un mesager. Înțelegeți aceasta? Abraham — A-B-R-A-H-A-M. Ei au primit un mesager. Ce a făcut El mare, supranatural pentru a arăta că ei au ajuns în timpul sfârșitului? El a recunoscut gândurile care era în mintea Sarei. Când Isus, Fiul lui Dumnezeu, a fost în trup, El a explicat că Duhul lui Dumnezeu se va descoperi din nou în felul acesta în timpul din urmă în acest grup mic, ales.

Dureri de naștere! O, frate, te rog încearcă să înțelegi. Străduiește-te. Deschide inima ta pentru un minut. Privește spre Hristos. Același Dumnezeu este acum aici. El este același; El a făgăduit aceste lucruri. Dacă El le-a făgăduit, atunci sigur El este în stare să le împlinească. Să ne aplecăm capetele pentru un moment. Eu vreau ca voi să vă gândiți serios asupra acestor lucruri.

Tată, acum este în mâinile Tale. Eu am făcut tot ce am putut. Eu Te rog: ajută-i pe oameni ca să înțeleagă. Sămânța este semănată; revarsă apa Duhului peste ei, DOAMNE, și udă-i spre slava Ta. Dacă am făcut vreo greșeală, DOAMNE, nu s-a întâmplat cu intenție. Eu Te rog, o Dumnezeule, ca Tu să le-o interpretezi direct inimilor lor, pentru ca ei să recunoască și să înțeleagă. Admite, DOAMNE. Eu Te rog în Numele lui Isus. Amin.

DOMNUL să vă binecuvânteze. Eu vă iubesc. Dumnezeul care a predicat Cuvântul acesta, acest Dumnezeu poartă răspunderea pentru Cuvânt. Eu sunt răspunzător numai pentru a spune. El trebuie să-i dea viață. Același Dumnezeu este aici.

Câți dintre voi au un necaz? Ridicați mâna voastră. A făgăduit El că va face aceste lucruri în ultimele zile? Priviți acum înspre mine. Este așa cum a spus Petru și Ioan: „Privește înspre noi.” Vedeți, ei au cerut aceasta de la el. Priviți încoace. Vă rog să nu fugiți acum încolo și încoace. Eu încerc acum din toată inima și cu tot ce este în mine, să fiu într-adevăr cu un respect deosebit. Fiecare din voi are un duh, deși voi sunteți desigur o unitate, și eu încerc să cuprind credința oamenilor.

O femeie a trecut pe lângă El și i-a atins haina, a plecat și s-a așezat. Isus i-a spus de ce suferă și a fost vindecată. El a făgăduit că va face din nou aceleași lucruri, când se va descoperi Fiul omului ca în zilele Sodomei. Lumea este din nou în starea aceasta. Biserica este în starea aceasta. S-a ținut Dumnezeu de Cuvânt? Vedeți dacă El a făcut-o sau nu. O, noi am avut semne, jubilări, vorbiri în limbi, proorocii, etc. — dar așteptați; mai există și un alt semn. Noi avem multe imitații firești. Dar aceasta lasă să strălucească adevărul și mai mult. Fiecare dolar fals trebuie să scoată în evidență pe cel adevărat.

Rugați-vă și credeți. Eu vă cer să faceți aceasta. Priviți încoace și credeți ce v-am spus. Câți cred că acesta este adevărul? Desigur, indiferent cine sunteți, unde vă aflați. După câte știu, fiecare de aici îmi este străin, în afară de Bill Dauch și nevasta lui, care șed aici în față. Pe ei îi cunosc. Eu cred că predicatorul acesta din Germania și doi sau trei oameni de dincolo, la fel îmi sunt cunoscuți. Acolo în spate în adunare mai este cineva. Eu vă cer să credeți că ceea ce v-am spus este adevărul!

Ce a fost atunci când îngerul DOMNULUI s-a pogorât acum 33 de ani peste râul de acolo și a spus aceasta? Cum aș fi putut ști, dacă păstorul meu baptist m-a eliminat din biserică și a spus: „Tu ai avut un coșmar, Billy?”

Eu am spus: „Nu un coșmar, dr. Davis. Dacă aceasta este poziția d-voastră, atunci puteți să primiți carnetul meu de membru înapoi.” Eu am știut că undeva trebuie să fie cineva care îmi va da crezare. Dumnezeu nu ar fi trimis un mesaj dacă nu ar fi cineva care să-l creadă. O, sigur, când m-am rugat pentru bolnavi a fost foarte frumos! Dar când am început să vă spun adevărul Cuvântului, a fost altfel.

Voi trebuie să știți că a fost așa cu fiecare mesaj. Isus a fost minunat când s-a dus în biserici și i-a vindecat pe bolnavi. Dar într-o zi s-a așezat și a spus: „Eu și Tatăl Meu suntem una.” Prin aceasta s-a întâmplat! „Dacă nu mâncați trupul Fiului omului și nu beți sângele Lui, atunci nu aveți viață în voi.” El nu a explicat aceasta. A vrut să vadă cine va rămâne cu El. Desigur. Ce credeți voi că a spus poporul cu doctorii lor? „Acest bărbat este un vampir. Cum se poate mânca trupul Lui și să se bea sângele Lui?” El nu a explicat aceasta. Dar totuși apostolii au ținut de Cuvânt. Nu a fost important că nu înțelegeau; ei credeau pur și simplu. Ei știau unde se află, pentru că au văzut lucrările lui Dumnezeu. El a spus: „Ei sunt cei care depun mărturie despre Mine.”

Acolo șade o femeie. Ea a ridicat mâna. Voi puteți să mă numiți un fanatic, dacă vreți, dar același stâlp de foc care i-a condus pe copiii lui Israel prin pustie, este exact peste aceasta femeie.

Amintiți-vă, Isus a spus: „Încă puțin timp și lumea nu mă va mai vedea; dar voi mă veți vedea.” „Eu am venit de la Dumnezeu și mă întorc la Dumnezeu.” El a

vrut să le spună iudeilor, că se va întoarce din nou la Dumnezeu după moartea și îngroparea Lui. El a fost stâncă în pustie. „Eu sunt Cel ce sunt.” Cine a fost EU SUNT? Stâlpul de foc. Așa este? Ea a devenit trup și a locuit printre noi. El a spus: „Eu am venit de la Dumnezeu și Mă întorc înapoi la El”, pentru a veni înapoi în statura Duhului Sfânt. Astăzi El este aici la voi. Au fost făcute fotografii științifice. Acum El este aici pentru a confirma și mai mult decât o fotografie științifică sau altceva. El este aici pentru a dovedi, căci El este! „Eu, Fiul omului, Mă voi descoperi în ziua aceea!” Acolo este El; și eu Îl privesc direct. Voi spuneți: „Tu o vezi?” Și Ioan a văzut, dar ceilalți nu au văzut.

Vedeți, aceasta ajută acum la confirmare. Această femeie îmi este străină. Eu nu am văzut-o niciodată în viața mea. Dar cu unul din membrele ei nu este ceva în ordine, și pentru aceasta se roagă ea. Așa este, femeie. Tu ai avut o operație. Lângă tine este soțul tău. Tu nu ești de aici; tu vii din California. Numele tău este Rowan. Suferința de stomac nu mai este, domnul meu. Ați avut o suferință de stomac, nu-i așa? Bine, totul a trecut. Piciorul tău este vindecat.

„În ziua aceea când se va descoperi Fiul omului!” În spate de tot șade un bărbat. Este un negru. Cu ochii lui nu este ceva în ordine. Lucrul pe care îl face este în legătură cu mașini: el lustruiește mașini; el este polizor de mașini. Așa este. Ochii tăi se înrăutățesc. Tu ai crezut, nu-i așa? Ceva deosebit s-a întâmplat cu tine. Prenumele tău este Fred. Așa este. Numele tău este Conner. Așa este. Crezi tu acum? Atunci ochii tăi nu îți vor mai face greutăți. Eu nu l-am văzut pe bărbatul acesta niciodată în viața mea.

Bărbatul de acolo din spate, la fel nu este de aici, ci din California. El are un spate rău. Domnule Owens? DOMNUL Isus te face sănătos. Eu nu l-am văzut pe bărbatul acesta niciodată în viața mea și nu știu nimic despre el. Eu urmez simplu lumina acolo unde merge. Dacă ați putea numai crede! Totul este posibil celui ce crede.

Băiatul cel mic care șade aici are o fractură. El poartă ochelari și un costum gri. Fred, Dumnezeu te vindecă dacă crezi. Vei accepta? În ordine. Eu nu l-am văzut în viața mea.

Doamna Holden care șade acolo, suferiți de o boală de ochi. Eu nu o cunosc pe femeie — nu am văzut-o niciodată în viața mea, da, așa este. Dacă ai putea numai să crezi!

De ce plângi, soră? Tu ai avut o criză de nervi, bronșită, o suferință de inimă. Crezi tu, acolo la capătul rândului, că Dumnezeu te va vindeca? Dacă crezi din toată inima, atunci Isus Hristos te va vindeca. Toată nervozitatea te va părăsi și tu vei simți cum se va reîntoarce sănătatea ta. Satana te minte. Primești aceasta? Atunci ridică mâna ta acum și spune: „Accept!” În ordine; a trecut de tot.

Această Biserică are dureri de naștere. Nu vreți să vă decideți acum în prezența Lui? Eu v-am prezentat Cuvântul clar în care El a spus ce va face. Cercetați clădirea, întrebați-l pe fiecare care a fost chemat și despre care am vorbit, întrebați dacă i-am văzut vreodată, dacă îi cunosc sau dacă am știut ceva despre ei. Credeți că un om ar putea face aceasta? Este imposibil. Dar ce este? Fiul omului! „Cuvântul lui Dumnezeu este mai tăietor decât orice sabie cu două tăișuri: pătrunde până acolo că desparte sufletul și duhul și judecă gândurile inimii.” Este exact ca atunci când El a devenit trup pe pământ în Fiul lui Dumnezeu, așa se va descoperi acum prin Duhul lui Dumnezeu care a venit pentru a chema afară din acest sistem o Mireasă.

„*Ieșiți afară de acolo! Despărțiți-vă de ei!*” spune Dumnezeu. Nu va atingeți de lucrurile necurate, atunci Dumnezeu vă va primi. Sunteți pregătiți să-i predați viața voastră întregă lui Dumnezeu? Dacă da, atunci ridicați-vă și spuneți: „Prin harul lui Dumnezeu vreau s-o primesc acum, căci totul este isprăvit.”

Aleluia! Slavă lui Dumnezeu! Credeți în El? Atunci ridicați simplu mâinile și rugați-vă cu mine. Recunoașteți greșelile voastre. Dureri de naștere — este aspru să mori. Dar muriți chiar acum. Muriți! Ieșiți afară din propria voastră necredință! Ieșiți afară! Acesta este Cuvântul vestit al lui Dumnezeu, așa cum a fost atunci când Isus a fost pe pământ; este din nou Isus Hristos care se confirmă printre voi.

Avraam a primit fiul făgăduit, puțin timp după ce s-a întâmplat aceasta. Tot așa va veni Isus din nou! Acesta este Duhul Său. El este așa de aproape de pământ, venirea Lui este așa de aproape încât El este pregătit să vă primească dacă voi sunteți pregătiți să primiți. Ridicați acum mâinile voastre și vă rugați pentru mine.

DOAMNE, Dumnezeul nostru, lasă-i pe toți preoții să vină la altar. Fie ca oamenii să strige. Fie ca stâlpul de foc și de nor să intre astăzi în oameni și să-i trezească, DOAMNE, pentru ca ei să recunoască prezența Dumnezeului viu și puternic. Admite, DOAMNE. Primește-i. Eu mă rog această rugăciune pentru fiecare din ei, care nu Îl au încă. DOAMNE, fie ca trezirea acestei campanii, a acestei adunări, să devină chiar acum o revărsare mare și puternică a Duhului Sfânt. Fie ca bolnavii să fie vindecați, orbii să vadă, șchiopii să meargă. Fie că Dumnezeul cel viu să se descopere în prezența oamenilor, cum a fost în după masa aceasta și oamenii să accepte. Eu mă rog în Numele lui Isus Hristos.

Ridicați mâinile voastre, dați-i Lui slavă și primiți pentru ce v-ați rugat!

Amin!